

THE COOPERATOR

PUBLISHED ON THE 1ST AND 15TH OF EACH MONTH

Vol. IX, No. 7

JAFFNA, JULY 15, 1970

Rs. 6/- p. a. (including postage)—20 c. per copy

Mother Tongue in Education

Even as early as 1929 an education commission recommended:

(1) That instruction in the vernacular should be compulsory for all pupils at the earlier stage of their school career.

(2) That while the education system should aim at securing for pupils competent knowledge of the language of the country, it should do so without at the same time forfeiting any of the traditional or intellectual advantages to be secured from a close contact with the language of childhood.

The Kannangara Report of 1943 which recommended that the mother tongue should replace English as the medium of instruction, significantly prefaced its conclusions with these noble words:

"We have taken our task to be to recommend an educational system suitable for a democracy. Such a system should, on the one hand, enable the pupil to achieve the highest degree of physical, social and moral development of which he is capable irrespective of his wealth or social status; on the other hand, it should enable the pupil as a result of his education to use his abilities for the good of the nation in the fullest possible measure."

The Report even went to the extent of enunciating some definitions of the mother tongue to cover difficult and doubtful situations:

(1) Where both parents are Sinhalese or Tamil, then Sinhalese or Tamil, as the case may be, shall be the mother tongue.

(2) Where the parents belong to different communities, the home-language, i.e. the language commonly spoken by the parents and children, shall be deemed to be the mother tongue.

(3) In the case of all other persons, any one of the following languages—English, Sinhalese, Tamil, or Malay—whichever the parents choose to adopt shall be the mother tongue.

Following the attainment of independence a White Paper on Education was presented to the House in 1950 by the then Minister of Education, Mr. Nugawela. The proposals embodied in the main the ideas propounded by the Special Committee in 1943. The White Paper itself, described as a 'framework for development' had as its broad general aim 'the development and enrichment of personality, alike in the individual life of which it is the expression, and in the diverse relationships to others which make up our human civilisation'. Commenting on the medium of instruction the White Paper observed, 'This is a topic upon which there is great diversity of opinion', and it went on to propose two principles to be followed in dealing with the question:—

(1) The child should be taught in the language of the home, 'that language in which he can express most adequately his innermost thoughts and feelings'.

(2) He should grasp the geographical situation of the island, the need for a medium for international discourse, and the obtaining of access to western thought. The ultimate aim was that 'teaching should be through the language of our homes, with English as a second language'.

It is an undisputed and sound educational axiom that the child learns best and finds the maximum self-realisation and self-fulfilment through the mother tongue. There is no linguistic hiatus as such between the home and the school, so much so that environmental influences that prevail in the child's home become operative in the learning process too.

F. L. Billows, one time Head of the English Language Training Section of the British Council, London, observes: "Language depends on society and society is built up on relationships supported and realised through language". He goes on to develop his thesis in unmistakable terms: "Language is a social affair; it is the most important binding element in society. Language can hardly exist in solitude; human society depends for its existence, as we know it, on language. In so far as I speak a language, I belong to the community of people who speak that language, whether I want to or not; if I know the language well and have absorbed some of the common stock of knowledge that every school-boy knows who speaks that language, if I know the proverbs and homely sayings and have delighted in the succinct wit of those who speak the language habitually, if I enjoy their jokes, I have sat down beside them and shared some of their consciousness. To learn a new language is to join a new community. The similarity of the words 'community' and 'communication' can sum this up for us".

It is possible for a child to master more than one language if the languages concerned are part of its day to day life. But if a language is to be learnt exclusively under formal instruction, it requires greater maturity on the part of the child. The child's intellectual life should already be organised in terms of its own language before it can be called upon to learn another language.

Prof. Laurie asserts 'A child cannot live equally well in two languages at one and the same time. If an attempt is made to make the child to do so, its intellectual and spiritual growth is not doubled but halved'. Schuchardt supports it—"If a bilingual man has two strings to his bow, both of them are rather slack". Bishop Grundtvig was so inspired by the use of the mother tongue in the Folk High Schools which he founded that he wrote poems in praise of the mother tongue which are classed among the best in world literature. Dr. Brian Holmes puts it thus:—"Language indeed is often the symbol of group identity. For this reason any attempt to reduce the importance of the minority language or to deny to it opportunities of development through education is regarded as an attack on the cultural heritage of the linguistic group". Prof. M. V. C. Jeffreys goes on to define education as "an instrument for conserving, transmitting and renewing culture". P. B. Ballard sums up beautifully—"Training in the use of the mother tongue becomes the first essential of schooling and the finest instrument of human culture". No wonder the Plowden Report asserts and re-asserts that language is not merely an expression of thought, that it also influences one's thinking.

It may be argued by some that the parent knows what is best for his child. It is simply not true. There are many things which the parent can't do without inviting State intervention and prosecution in a court of law. Parental rights are not absolute. In many situations the parent needs to be educated to do the right thing in regard to his child. In quite a few, compulsion by the State is inevitable in the interest of the child and of the nation. To impose on a child a medium of learning alien to the spontaneous intellectual pattern is to subject it to a handicap in life by alienating it from its cultural and social milieu. It is nothing short of a gross denial of a fundamental human right. It is a crime not only by the child whose development is impaired, but by the nation whose life is imperilled and progress impeded.

MPCS Unions To Be Appointed Wholesale Distributors

Multipurpose Cooperative Societies' Unions are to be appointed sole wholesale distributors in their respective areas of operation.

This was disclosed at a conference held recently in Colombo when the Chairman of the CWE met Presidents and Administrative Secretaries of MPCS Unions.

This decision stems from the Government's desire to reduce the cost of living and ensure that the consumer gets his requirements at reasonable prices.

As a first step towards implementing this decision, in-

vestigations are being made regarding the capacity of Unions to carry out this task successfully. The investigations will cover such topics as financial resources, stores accommodation, transport facilities and ability to distribute effici-

ently.

Besides the Chairman of the CWE, the Commissioner of Cooperative Development and the General Manager of the People's Bank also participated in the Conference.

Union Members Urged To Take Keener Interest

Speaking at the 25th annual general meeting of the Thenmaradchy MPCS Union, Mr. T. Murugesu, HQI, urged members to take a keener interest in the affairs of the Union. He suggested that they periodically inspect documents and records and clear their doubts. He urged them to take an active interest in the functioning of their societies.

Mr. S. K. Thiraviyanayagam who presided, recalling the history of the Union said it originally covered a very large area but later new Unions were set up for Kili-nochchi, Pooneryn, Pachchillapalli and other areas. He thanked the employees and the affiliated societies for their support and encouragement.

Mr. P. Selvaretnam, Administrative Secretary, ND CF, suggested that they hold general meetings more regularly and study the by-laws and review the progress of the Union: this would ensure the progress of the Union and the affiliated Societies.

The following were elected office-bearers: Messrs. S. K. Thiraviyanayagam (President), S. Sithamparapillai (Vice-President) and A. Arunasalam (Secretary).

Messrs. S. K. Thiraviyanayagam, A. Arunasalam, S. Vallipuram, K. Mylvaganam, Kandiah Mylvaganam, K. Arumugam, N. Sithamparanathan, C. Sithamparapillai and M. Velupillai were elected to the Committee.

Talks On Cooperation

A noteworthy feature of Cooperative Day celebrations in the Jaffna MPCS Union area, was the talks delivered on Cooperation in various schools. Mr. K. Nesiiah, Mr. K. Paramothayan and Mr. R. C. S. Cooke were among the speakers who explained the principles of Cooperation to school-children.

VIGILANCE NEEDED

Instead of criticising the Society from outside, members should be ever vigilant and try to remedy any defects. Societies are managed by Committees of Management elected by the members themselves. Therefore it is the duty of members to keep a watchful eye on the Committee.

So said Mr. R. G. G. O. Gunasekera, CCD & RCS, speaking at the Silver Jubilee celebrations of the Islands MPCS Union held at the Velanai Madhya Maha Vidyalaya.

Stressing that a Society is the property of its members, Mr. Gunasekera drew a parallel between tending a plant

and looking after the interests of a Society. Just as a plant would wither if it is not looked after well, so indifference would lead to the downfall of a Society.

Referring to the new projects that were being undertaken by Unions, he stressed the need for caution as it was the members who contributed the capital. When new activities were to be undertaken, he wanted priority to be given to those activities that would directly benefit the members in the area.

He appealed to Committees to live up to the aspirations of the people as it is the people who should benefit by these organisations.

Success Due To Members' Enthusiasm

The success of this Stores Society is due to the interest and enthusiasm shown by members and the Committee and the honest service rendered by the employees.

So said Mr. R. C. S. Cooke, Vice-President, NDCF, at the 26th annual general meeting of the Vaddu West Cooperative Stores Society. Mr. Cooke further said he hoped the Society would grow from strength to strength and appealed to the members present to purchase all their requirements from the Store. He also suggested that the Committee take steps to expand the business by catering to all the consumer requirements of members.

This Store which was registered in 1944 has made a nett profit of Rs. 1,678/74 during the period 2-3-69 to 28-2-70.

CCD In Jaffna

The new Cooperative Commissioner, Mr. R. G. G. O. Gunasekera was in Jaffna recently.

He visited the Northern Division Cooperative Federation, the Jaffna Cooperative Training School, the Moolai Cooperative

Societies Urged to Purchase Goods From Unions

Affiliated societies must inform the Union of their requirements in time so that we can supply the goods they want at reasonable prices. They should purchase their requirements from the Union instead of buying from private traders at higher prices, said Mr. S. Arunasalam, President of the Pachchillapalli MPCS Union at the 5th Annual General Meeting of the Union.

Mr. R. Rajaratnam, President, NDCF, said it was precisely an area like Pachchillapalli which needed the Cooperative Movement. He pointed out that the strength of the Union ultimately depended on that of the affiliated societies: if the roots were damaged, the tree would wither and die. He advised the Union to think seriously of starting a small industry: cooperatives should not confine themselves

(Continued on page 4)

hospital and other institutions. He had discussions with representatives of MPCS Unions in the Jaffna District and also participated in the Silver Jubilee celebrations of the Islands MPCS Union.

Cooperation And Community Development

When one thinks of Community Development one envisages it as the material, moral and spiritual betterment of the entire community: it then becomes evident that the Cooperative Movement is intimately linked with Community Development. That is why Mahatma Gandhi laid such emphasis on the Cooperative Movement as an instrument of community development.

Quite a number of people, regrettably, have a distorted view of the Cooperative Movement. Some think of it in terms of the "coupon kade" where they can buy their rationed goods. Others think of it as a "den of thieves". Others, failing to realise that it is a Movement of the people, by the people and for the people, think of Cooperation as merely an arm of the Government, implementing the Government's policies.

The motto of Cooperation is "Each for all and all for Each". People band themselves into a Cooperative to solve a common problem or problems. Each member works to make his society strong and useful so that it fulfils the purpose for which it was set up. The institution, in turn, helps to uplift each member and thereby the community. Since the members are drawn from a compact area and there is mutual knowledge, the society studies the economic condition of each member

the late Mr. D. S. Senanayake who, when championing the cause of independence for Ceylon, remarked that Ceylon was fit for independence as it had a strong Cooperative Movement which had taught members their rights and duties and how to exercise their franchise. In passing I might remark that in a Cooperative society if the members are dissatisfied with the way the Committee is handling affairs, they can requisition a meeting and elect a new Committee who enjoy their confidence. But as far as Parliament is concerned, the people cannot recall their representative even when he has ceased to be truly their representative: they have to await the next elections. The Cooperative Movement's educational activities centre round training classes, study groups, discussions, journals, conferences, film shows and seminars. Through these educational channels the members are taught the principles and practice of Cooperation, their rights, duties and liabilities. Besides, cooperatives also serve as a forum for the dissemination of the latest scientific practices and techniques: the value of this kind of technical service can be seen from the fact that, in agriculture, for instance, yields have increased tremendously. The educational activities of the Movement do not stop with Cooper-

dint of hard work and merit, these leaders have risen to national stature in other spheres as well. Since leadership is crucial for the successful working of democracy, this aspect of the Cooperative Movement cannot be emphasised too much.

I have tried to show so far how the Cooperative Movement helps the economic and social upliftment of the individual and the community. But we should not forget that Cooperation is committed to the moral regeneration of the individual and through him the community. As the sage Thiruvalluvar said: "This world's not for him without wealth nor the next for him without grace". I cannot do better than quote the memorable words of Mahatma Gandhi: "The Cooperative Movement will be a blessing to India only to the extent that it is a moral movement strictly directed by men fired with religious fervour... facility for obtaining loans at fair rates will not make immoral men moral.... Too often we believe that material prosperity means moral growth. It is necessary that a movement which is fraught with so much good to India should not degenerate into one for merely advancing cheap loans..... With this standard before us we will not measure the success of the movement by the number of cooperative societies formed, but

by the moral condition of the cooperators. The registrars will, in that event, ensure the moral growth of existing societies before multiplying them. And the government will make their promotion conditional, not upon the number of societies they have registered, but the moral success of the existing institutions. This will mean tracing every penny lent to the members. Those responsible for the proper conduct of cooperative societies will see to it that the money advanced does not find its way into the toddy-seller's till or into the pockets of the keepers of gambling dens". Wise words indeed, which will be treasured forever, especially by develop-

ing countries.

I should like to conclude by stressing that Cooperation and Community Development are synonymous. The cynics and the unbelievers take a perverse pleasure in pinpointing the faults and defects of the Movement in Ceylon. While we certainly do not deny the Movement's weaknesses, we think it grossly unfair that the positive contribution that the Movement has made and is making to community development in Ceylon, should be underplayed and ignored. It behoves us as cooperators to re-dedicate ourselves to the ideals of the Movement and strive for the upliftment—economic, social and moral—of the community.

BY R. RAJARATNAM
President, NDCF

and prescribes methods to improve his lot. Cooperation, unlike other isms like Communism, does not believe in a violent revolution but in peaceful evolution and gradual progress. It does not try to dispossess people of their hard-earned wealth and distribute it among the indolent. Instead it aims, not at making people rich capitalists, but at providing for their basic necessities so that they can lead a contented life. The members of a Cooperative Society do not exploit others nor do they allow themselves to be exploited by others. Cooperation believes in levelling up instead of levelling down.

If we examine the working of the various types of cooperative organisations found in Ceylon, we shall find that they are helping immensely in the economic upliftment of the members. It is the society which meets the member's consumer requirements, his credit needs, supplies him for instance, with seed and fertiliser at subsidised rates, provides him gear, technical information and assistance and helps him with the marketing. Most societies now promote savings among their members, thus paving the way for the security of their future.

Educational Movement

We must not forget that the Cooperative Movement is also an educational movement. As W. P. Watkins remarked it is valid to think of Cooperation as an educational movement employing economic techniques. It was

tion alone. From the Common Good Fund, quite a number of societies support adult education programmes and other community projects. There are even cooperative societies which run nursery schools and creches from their own funds. In these ways, the Cooperative Movement is vitally linked with the education, in the broadest sense, of the community.

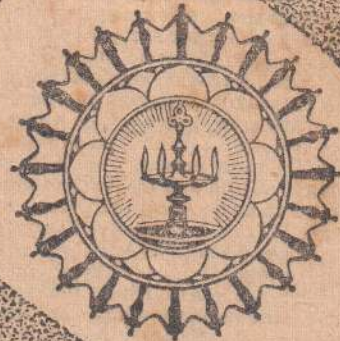
The Cooperative Movement is a vital part of democracy. Democracy depends for its success on a sense of fellowship, of compromise, of give and take. Equality is its very basis: one man, one vote. The Cooperative Movement fosters the qualities so necessary for the successful working of democracy. The members are associated on the basis of equality: one member has only one vote, irrespective of his shareholding. The problems facing them are solved through frank and free discussion: this way the Cooperative Movement fosters participatory democracy. To put it succinctly, the Movement moulds cooperators to become good citizens of a democracy.

Leadership

There is also another aspect of the Cooperative Movement which needs to be stressed. The Cooperative Movement has undoubtedly helped the flowering of leadership at the village level. It has discovered leaders at the village level, who otherwise would have been unheard of and unsung. By

TRIPOLI MARKET
FOR ALL YOUR
REQUIREMENTS OF
VEGETABLES

... to work together

The Co-operative Movement plays an important role in Ceylon's economic development. The People's Bank works together with the Co-operatives for National Prosperity.

PEOPLE'S BANK

The largest network of branches in Ceylon.

Cooperation Without Strings

(Continued from our last issue)

At the present stage of cooperative development, it is necessary to give a second look at the administrative set up created for functioning of cooperative institutions. The statutory responsibilities of the Government through the machinery of the Registrar of Cooperative Societies need to be oriented to meet the present needs of the Movement. The regulatory functions and promotional functions need to be redefined. Regulatory functions pertaining to judicial and quasi judicial matters should be transferred to the Cooperative Movement. The promotional functions, with special reference to extension, education, statistics, administrative intelligence and inter-departmental coordination may be retained as primary functions in the Cooperative Department. In the discharge of these responsibilities also, the Registrar may be expected to collaborate and coordinate fully with the Movement.

The above measures are suggested purely as transitional ones. The Cooperative Movement, by the very nature of its terms of reference it has acquired, should legitimately take over many of these functions in course of time. While the Movement will continue to strive for this, the Government by its deliberate steps through the associations of cooperative representatives in policy making decisions should help achievement of the said objective.

With the growth of national federation in the different sectors of the cooperative movement, it has become imperative that there should be a central authority administering the laws and looking after the growth of these institutions as national organs subservient to the cause of their constituents at the State level and below. A multi-State cooperative law should be enacted in the Parliament to take over this growing requirement at the national level and a suitable authority created for the purpose at the Centre to look at the interests of the national level federations. It is also expected that the same authority at the Centre will take some promotional interest in the Cooperative Movement as a whole.

Cooperatives as institutions for promotion of economic democracy in the country have of necessity to deal with multiple Departments of Government in the Centre and institutions. It is, therefore, of the highest importance this administrative authority is not vested in any one subject matter department of the Centre.

6. General Administration

It is clear from what has been stated above that the Registrar will have to exercise progressively more initiative and authority in the proper administration of the cooperative laws in the Cooperative Movement. His role of supervision of cooperatives on behalf of Government as has grown to be the practice over the years must wither away with corres-

ponding growth initiative in this behalf within the Movement itself. In regard to the purely judicial part of the administration of cooperative activities of the country, the Cooperative Movement should support vigorously the recommendations made by the Mirdha Committee.

Cooperation Between Panchayati Raj and Cooperatives

Panchayati Raj stands for political democracy and cooperation for economic democracy. The two are so inter-twined that one is inseparable from the other, although they have autonomous spheres of activity. The people with whom these institutions have to deal with being, by and large, common, the resources at the disposal of both institutions being limited and the pressures against their healthy growth being more or less from the same sources and of the same character, it is obvious that they should swim together if they are not to sink together. It is recognised that Panchayati Raj should not deal with day-to-day activities of the Cooperative Movement. The same will apply to the Cooperative Movement *vis-a-vis* Panchayati Raj. Yet, given goodwill and understanding of the common forces to contend with, there will be ample scope for the two institutions to work together on a common programme. For the time being such programme could be limited to:

(i) education of the common people in the philosophy of Panchayati Raj and Sahkari Samaj, especially at the block and district levels; and

(ii) Institutional training of leading office-bearers of both these movements, more particularly so because due to paucity of resources both the cooperative training centres and the Panchayati Raj Training Centres are being abolished increasingly.

Panchayati Raj institutions can lend a very effective help through deployment of their staff in co-operation, education, agriculture and other nation building agencies controlled by them to organise exhibitions at the village, block and district levels envisaged under the member education programme of cooperatives. The annual Panchayat Raj Sammelans organised at the district and block levels would be much more effective, if they could organise under the joint support of both the organisations. There is also no reason why the training of office-bearers of cooperatives and Panchayati Raj institutions could not be conducted in the same group level institutions. Such a training centre of folk high school type could be established much more economically and much faster if it could be common to both the movements.

To achieve this consummation, a proper understanding of what is at stake in common between the two must be brought home to the leaders of both the movements and then a method should be devised by which a permanent coordination

in this connection may be provided. For this, it is suggested that there should be a close cooperation between NCUI and AIPP and representation must be provided for both organisations in each other's institutions more especially at the level of the Committees on Training and Education. The same may be followed at the State level and down the line where a group level training institution is established either in common or even separately as at present.

The reflection of a correct image of the Coop Movement

Neither the national level nor the State level cooperative organisations need be concerned about reflecting the bad image of the Cooperative Movement because that would automatically be taken care of by the Press in the country in their existing orientation as also by the Government and other agencies. In order to counter the totally unbalanced image of the Cooperative Movement, it is necessary that the State organisations and the national organisations in the Cooperative Movement try to create facilities for locating work of excellence wherever it is being done and give wide publicity to it. This can begin only at the State level and should form the substance of either a bi-monthly or a quarterly journal by the representative State Federation. If it becomes necessary to provide some financial assistance for this purpose, it will be desirable that the national organisation does so on a matching basis, with a ceiling if necessary. The national level organisation must have a monthly journal to reflect the activities of the organisation in the farflung countryside. Material presented by the State journals could form a nucleus of journals at the national level.

2. The cooperative journals should be aimed to be circulated not merely to the cooperative institutions but also to the beneficiaries of cooperative activities. The journals to make their impact will have to have a high quality imparted to them by the editorial staff. No individual organisation will find it physically possible for years to come in the present circumstances, to finance such a level of expertise by itself, nor will a really competent man find a single organisation adequate enough for the expression he will seek as a man. The best course, therefore, will be for each organisation to have the service of a full time Assistant Editor with such other staff he requires, duly supported by a Chief Editor of a very high calibre maintained by all the organisations. This functionary can be borne on the establishment of the NCUI on behalf of all the organisations for facilities of better coordination.

3. For giving the general guidance, there will be a Committee consisting of representatives of all the sectors of the Cooperative

Movement. A few experts who are prepared to do some job for the purpose may be picked up from outside also and co-opted on this Committee.

4. This organisation should have functions both for publication as also for public relations. Cooperative Movement demands strong support in the State Legislature as well as in Parliament. It will mean the careful building up of a cooperative lobby. The lobby can function only if it is furnished with adequate data on the Cooperative Movement besides the issues which are of importance for the day and also for the long term future of the Movement. The Editorial staff and the functional organisation as well as the NCUI will have to do this feeding. The chairman of the functional cooperative organisation both at the State and the national level as well as the representatives of State level Cooperative Unions and the NCUI will maintain close contacts with members in the respective legislative bodies who have interest and sympathy for the Cooperative Movement.

5. Public Relations works in the Cooperative Movement should consist of meeting important visitors, national or international, acquainting them with what is happening in the Cooperative Movement here, getting their reactions to what they see here. It should also include meetings with the Press at regular intervals, briefing the Press in regard to any important conferences that are taking place in a functional cooperative institution or in the National Cooperative Union and about important recommendations that emerge out of deliberations, in such meetings and conferences. Public relations also must include visits to successful cooperatives across the country by selected groups of pressmen who can be carried across the country with the idea of promoting series of articles in their own journals on what they have seen. Public relations must also include promotion of cooperative exhibitions whenever any important conference takes place as an invariable adjunct to the conference. The representation of cooperative activities should be reflected graphically in specially prepared charts which are intelligible to the lay visitor at the State, national and international levels.

6. What is suggested for the Press parties may also be considered for important members of the State Legislature or of the Parliament and other interested persons. The public relations organisation must also maintain its close contacts with the national and international organisations in regard to all significant trends emerging within the Movement.

Cooperative Training and Education and Role of the National Cooperative Union of India

Education and Training in Cooperation, both in its philosophy and commercial

activities, is fundamental, if cooperation has to grow as a healthy movement to constitute the foundation of economic democracy. The Vaidyanath Mehta National Institute of Cooperative Management, Poona, must play a key role in the academic and functional discharge of this programme. The NCUI must provide the impact of non-official leadership to this aspect of the work. The intermediate level training centres could act as an agency of the Poona institute and contribute to the functional and academic aspects of the programme down the line, just as the State Cooperative Unions will provide the non-official counterpart support. Within such a framework the Cooperative Movement should aim at the eventual creation of a group level training centre in every district which can be serviced by the higher institutions, and which, in turn can provide training and education under two heads namely:

(i) Institutional for sustained training over periods to the Managers and Secretaries of cooperatives societies and leading office-bearers especially the Presidents of the functional or service cooperative at the village and near levels.

(ii) Education of members, general office-bearers, youth and women in the philosophy and concept of cooperation.

The first head of activities is essentially to be conducted at the group level training centres. The second head of activities should be looked after peripatetically coinciding with the dates of the general body meetings of cooperative institutions in which the maximum participation of members and others could be specially ensured. This education programme must include a broad and popular exposition of the philosophy and objectives of cooperation and the manner in which members and the general public ensure a vigilant support to healthy growth in cooperation and a strong enough deterrent to malfunctioning in cooperative institutions. Special occasions like Cooperative Week should also offer a very good occasion specially at the block and district level for the dissemination of the ideas of cooperation relating to higher levels of the present and potential leadership.

Until such time as group level training centres come up in districts, the existing training centres may be utilised to the fullest extent possible. For the business aspect of training and education, closer participation of functional cooperative organisations at the district and state level would be imperative.

It is necessary that in the programme for education in cooperation, fullest support and cooperation should be secured from the Panchayati Raj institutions.

(To be continued)

A Movement Which Benefits People Most

From long and close association with the Cooperative Movement, I know that it is the Movement which benefits people most, said Mr. J. M. Sabaratnam, Actg. G.A., Jaffna, speaking at the Cooperative Day celebrations organised by the Jaffna MPCU Union. The celebrations were held at Nallur Training College. He emphasised that the Cooperative Movement is the key to economic and social development as it is based on participatory democracy. Only if cooperatives function well can the consumer get the goods he wants at reasonable prices. Since agricultural development is being carried out through cooperatives, he said, it is essential that they function efficiently. He concluded by saying that on occasions like this it is fitting to renew our faith in Cooperation.

Handmaid of the State

Mr. A. J. Raja Thuraisingham, President, Jaffna MPCU Union, said the Cooperative Movement is an international one with a membership running to millions, and undertook diverse activities. In countries like India, the Movement had been recognised and given a distinct place in the national

plan. In Ceylon though the Movement was over half a century old, unfortunately it yet remained a mere handmaid of the State. Urging the Government to consider the implementation of the Laidlaw Report, Mr. Raja Thuraisingham said cooperators expected the Government to give the Cooperative Movement its due place. Referring to the unemployment problem, he said it could be solved if the Movement launched into the sphere of production.

Mr. K. Nesiiah stressed that Cooperation which had been described as the great idea of the 21st century, is truly a People's Movement. Gandhi had truly said that 20 men sitting at the centre cannot work democracy. What he envisaged was participatory democracy: Cooperation was essentially that. Gandhi dreamt of a sarvodaya community: it is only through Cooperation, Mr. Nesiiah said, this ideal could be attained. Referring to the Laidlaw Report, he said there should be a separate Minister for Cooperation. He suggested the setting up of a Regional Consumers Union which could formulate and implement a district economic plan, and one big

society for the town, with branches wherever necessary. Stressing that the future is in our hands, he said that as a people we must not depend on favours or concessions.

Mr. V. Canagasabai, AC CD said it was unfortunate that not all our societies are perfect. This was chiefly due to lack of unity among Committee members. On this day, he said, we should examine our conscience and resolve to get rid of our defects. He suggested that for the sake of economic viability there should be big societies on the branch pattern.

Mr. V. Sangaralingam, Regional Director of Education, said that man is essentially a social being: he cannot live in isolation. That is why Cooperation is so necessary for the progress of mankind. Honesty is essential for the success of the Movement, he stressed. He urged members to take an active interest in their societies. Cooperation, he said was not merely buying and selling goods, but essentially community upliftment.

Winners of the elocution and music contests conducted in connection with International Cooperative Day, were featured in the programme.

Potential of Youth for National Integration

(Continued from our last issue)

As far as the youth are concerned, top-dogs and under-dogs have then developed significant channels of communication with one another, and it is between the older generation of these two classes that there is still an iron curtain. Could not some of the camaraderie among the youth be channelled into social action as also allowed to permeate into the older generation so that the latter see the need for more flexibility in the institutions they would like to preserve through which social change of a larger pace could be effected?

Again this becomes the task of the teacher who thus becomes a two-way channel, on the one hand, getting the parent interested in maintenance of the student's individuality, and on the other, helping in the permeation of part of the feeling of oneness of the youth to the older generation. These two tasks have to be performed by the teacher for the maintenance and furtherance of National Integration conceived to permit orderly, peaceful and rapid enough change.

Rigid Barriers

For this permeation to result, as a counterpart to stu-

dents' movements and unions, there should be parents' associations also. The idea is no doubt difficult of implementation but a beginning has to be made of breaking the rigid barriers within the older generations, between the top-dogs and under-dogs. As far as fellow-feeling is concerned, the pace setters are the youth, and the older generation are to be the learners, this learning process becoming the more spectacular if the parents' associations have opportunity to watch at first hand their wards engaging themselves in purposeful social activity.

It is in this connection that the suggestion of a National Service Corps for students, of which one hears now and then is very relevant, though to be complete, associating parents with the mass activity of students should be provided for. Instead of making grandiose plans on a macro-plane, would it not be fruitful that the creative student activities are directed to their particular localities? The Panchayati Raj Institutions, whatever their limitations, have been started as units of local self-government, and there does not seem to be any reason why student activities should not be planned, with participa-

tion of parents also, to make these institutions tools of effective redressal to the weaker sections of the village panchayat areas.

In any case the time has come when education can no longer be confined to training of the student for a career, which of course it must be in a more purposeful way as indicated above, but it should also be directed for social action constituting a seminal lesson to the older generation.

The late Dr. Zakir Hussain once said that "education is a prime instrument of national purpose" and that the "Quality of its education is inescapably involved in the equality of the nation". Today education is not an instrument of national purpose and for its becoming so, the primary responsibility is on the teachers who have to be a two-way communication channel between the old and young generations, for preserving what is best in the existing institutions, and for imparting flexibility to them for social change. But where, alas, are the teachers?

—Voluntary Action

Goods From Unions

(Continued from page 1)

to distributing goods produced by others but should themselves enter the sphere of production. He urged cooperators to give full support to the Cooperative Bank, the backbone of the Movement.

Mr. T. Kandaswamy, AC CD stressed that affiliated societies should strive to improve the quality of their services. He advised them to purchase all their requirements from the Union.

For the WELFARE OF YOUR FAMILY

&

For the DEVELOPMENT OF YOUR COUNTRY
SAVE in your BANK.....

THE JAFFNA COOPERATIVE PROVINCIAL BANK LTD.

SAVINGS DEPOSITS :—

Interest at the rate of 4½% is allowed from 1-2-70. Arrangements can be made to withdraw funds from this Account daily.

FIXED DEPOSITS :—

From 9-2-1970 on New Deposits the following rate of interest will be payable :—

- (1) On deposits for 12 months 4¾%.
- (2) On deposits for 5 years and over 5½%.
- (3) On deposits for 10 years and over 6½%.

RECURRING DEPOSITS :—Rate of Interest 6%.

Under this Scheme Deposits are received for 60 months, 81 months and 120 months. The minimum deposit will be Rs.1/- per month which after the end of 60 months will earn Rs.70/-; after the end of 81 months, will earn Rs.100/- and after the end of 120 months, will earn Rs.163/-

10 Years' Savings Certificates—6½%.

Societies Security Deposits—4¾%.

PAWN BROKING—Pawn Broking is done at all our Branches. Repayment by instalments is allowed.

BRANCHES :

Jaffna—Paranthan—Chunnakam
Pt. Pedro (Nelliady)—Chavakachcheri—
Chankanai—Kayts—Vali-East (Averangal)

HEAD OFFICE :

59, MAIN STREET—JAFFNA.

JAFFNA M.P.C.S. UNION LTD.

Largest Wholesale Cooperative Establishment in the North
Authorised distributors for

CEYLON STATE HARDWARE CORPORATION

also dealers in Textiles, Cement, Milk-foods, Groceries, Oilmanstores & Ceramics and all goods distributed by the

COOPERATIVE WHOLESALE ESTABLISHMENT

Address :

74/3, Hospital Road, Jaffna.

Retail Shop at :

15/1, Power House Road, Jaffna.

For Speedy Discharge and
Safe Delivery

Jaffna District

Co-operative Harbour Services
Union Ltd.

25, Front Street,

JAFFNA.

- STEVEDORES AGENTS
- LANDING CONTRACTORS
- FORWARDING AGENTS

TELEPHONE No. 590

Eastern Province Agricultural Cooperative Union Ltd.

Kalliyankadu, Batticaloa & Karaitivu
MAIN DEALER FOR MASSEY-FERGUSON
TRACTORS & IMPLEMENTS

SALES ○ SERVICE ○ SPARES
Electric & Oxygen Welding Undertaken

T'phone :—257, Batticaloa

T'gram :—"Service"

T'phone :—10, Nintavur

SOUTH YALPANAM MPCU UNION LTD., KILINOCHCHI.

Phone : 8.

T'gram : "Yarlunion"

We supply Provisions, Textiles, Agriculture requisites and Building materials.

Agents for : Messrs.Shell Company of Ceylon Ltd., Ceylon Nutritional Foods Ltd., B.C.C. Ltd., Elephant Brand Asbestos and Ceylon Petroleum Corporation.

ப. நோ. கூ. ச. சமாசங்கள் மொத்த விநியோகத்தராகச் செயற்படும்

பல நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் சமாசங்கள் தமது தொழிற் பரப்பு எல்லைக்குள் மொத்த விநியோகத்தராகச் செயற்படும்.

அண்மையில் ப. நோ. கூ. ச. சமாசங்களின் தலைவர்களும், நிர்வாகச் செயலாளர்களும் கூட்டுறவு மொத்த வியாபார தலைவரோடு கலந்தாலோசித்த மகாநாட்டில் இது அறிவிக்கப்பட்டது.

வாழ்க்கைச் செலவுகளைக் குறைப்பதற்கும், நுகர்ச்சியாளர்கள் தமக்கு வேண்டிய பொருள்களை நியாயமான விலைகளிலே பெறக்கூடிய வாய்ப்பினை ஏற்படுத்த வேண்டும் என அரசாங்கம் அவாவுவதிலேயே இத்தீர்மானத்திற்கு அரசாங்கம் வந்துள்ளதாகத் தெரிகின்றது.

இத்தீர்மானத்தினைச் செயற்படுத்துவதற்கான முதல் நடவடிக்கையாக இப்பணி யினை வெற்றிகரமாக மேற்கொள்வதற்கு சமாசங்களின் தலைமைப்பற்றி விசாரணைகள் மேற்கொள்ளப் பட்டுள்ளன. சமாசங்களின் நிதிநிலைமை, களஞ்சிய வசதிகள், லொறி வசதிகள், விநியோகத்திறமை

போன்றவை ஆராயப்பட இருக்கின்றன.

கூட்டுறவு மொத்த வியாபாரத்தர்பனத் தலைவரைத் தவிர கூட்டுறவு ஆக்க ஆணையாளரும், மக்கள் வங்கியோடு முகாமையாளரும் இம் மகாநாட்டில் கலந்து கொண்டனர்.

தாய்மொழி மூலம் கல்வி

1929 ம் ஆண்டிலேயே ஒரு கல்விக்குழு பின்வருமாறு தகவுரை செய்தது: (1) பள்ளிக்கூடப் படிப்பின் ஆரம்ப கட்டங்களில் எல்லா மாணவர்களுக்கும் சுயபாஷை மூலம் கட்டாயமாக கல்வி கற்பிக்கப்படல் வேண்டும். (2) ஒரு நாட்டில் பேசப்படும் மொழிகளிலே மாணவர்கள் தேர்ச்சி பெறவேண்டி கல்வி முறை குறிக்கோளாய் கொண்டிருந்த போதிலும் அதே சமயம் சிறுபிராயம் தொடக்கம் பயின்ற மொழியினோடு கொண்ட நெருங்கிய தொடர்பினால் ஏற்படக் கூடிய மரபு வழியான அல்லது அறிவுத்துறை சம்பந்தமான நன்மைகளைப் பறிக்கொடாது பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

1943 ல் வெளியிடப்பட்ட கன்னகரா அறிக்கை, ஆங்கிலத்திற்குப் பதிலாக தாய்மொழியே போதகமொழியாய் இருத்தல்வேண்டும் என தகவுரை செய்தது. இம்முடிவிற்கு முன்னுரையாக அவ்வறிக்கை மொழித் தலை சண்டு நோக்கற்பாலது. குடியாட்சிக்குப் பொருத்தமான ஒரு கல்வி முறையை தகவுரை செய்வதே எமது கடமையாக நாம் வகித்துள்ளோம். பொருளாதார சமூக ஏற்றத் தாழ்வினைப் பொருட்படுத்தாது ஒவ்வொரு மாணவனும் தன்னால் இயன்ற அளவிற்கு உடல், மன, அற வளர்ச்சியினை எய்துவதற்கு கல்வி முறை வழிவகுப்பதோடு தான் பெற்ற கல்வியின் பயனைத் திறமைகளை நாட்டின் நலனுக்காக எவ்வளவிற்குச் சாத்தியமோ அவ்வளவிற்குப் பயன்படுத்த வழிகோல வேண்டும்.

தெளிவின் பொருட்டு தாய்மொழி என்னும் பதம்பற்றிய சில வரையறைகளையும் அது வகுத்தது. (1) இரு பெற்றோரும் சிங்களவர்களாக அல்லது தமிழர்களாக இருந்தால் அப்போது நிலைமைக்கேற்ப சிங்களம் அல்லது தமிழே தாய் மொழியாகும். (2) பெற்றோர் வெவ்வேறு இனத்தவர்களாக இருப்பின் வீட்டு மொழியே அதாவது பெற்றோர்களும் பிள்ளைகளும் வழக்கமாகப் பேசும் மொழியே தாய் மொழியாகக் கருதப்படும். (3) மற்ற ஆட்களைப் பொறுத்தவரை பின்வரும் மொழிகளில் ஏதாவது ஒன்றை—ஆங்கிலம், சிங்களம், தமிழ் அல்லது மலே—பெற்றோர் தாய் மொழியாகத் தேர்ந்தெடுக்கலாம்.

இவ்வகை சுதந்திரம் பெற்ற பின்பு அப்பொழுது கல்வி அமைச்சராக இருந்த திரு. நுகுவெல 1950 ல் நாடாளுமன்றத்திற்கு கல்வி வெள்ளை அறிக்கை ஒன்றினைச் சமர்ப்பித்தார். 1943 ம் ஆண்டிலே விசேட குழு எடுத்துரைத்த கருத்துக்கள் பெரும்பாலானவையே இவ்வெள்ளை அறிக்கையின் தகவுரைகளில் இடம்பெற்றிருந்தன. ஆளுமையைச் செழித்தோங்கச் செய்வதே வெள்ளை அறிக்கையின் பொதுவான குறிக்கோளாய் இருந்தது. போதக மொழியைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது இவ்விடயம்பற்றி பல்வேறு கருத்துக்கள் நிலவுவதாக அது கூறிற்று. இப்பிரச்சினையை அணுகுவதில் இரு கொள்கைகள் கடைப்பிடிக்கப்படவேண்டும் என அது தகவுரை செய்தது. அவையாவன: (1) வீட்டு மொழியிலேயே பிள்ளை கல்வி பயில வேண்டும். ஏனெனில், அம்மொழியில்தான் தன்னகத்தே எழும் எண்ணங்களையும், உணர்ச்சிகளையும் பிள்ளை மிகச் சிறப்பாக வெளிப்படுத்த முடியும். (2) உலகத்தைப் பொறுத்தவரை எமது நாட்டின் புவியியல் நிலையை உணர்வோமாயின் ஓர் அனைத்துலக மொழி இன்றியமையாததாகும். அப்பொழுதுதான் மேற்கத்திய சிந்தனைச் செல்வங்களை நாமும் பெறமுடியும். ஆங்கிலம் இரண்டாவது மொழியாகவும், வீட்டு மொழியே போதக மொழியாகவும் இருத்தலே குறிக்கோளாய் இருந்தது.

தாய்மொழி மூலமே ஒரு மாணவன் மிகத் திறமையாகக் கற்று தன்னறிவையும், தன்னிறைவையும் எய்தலாம் என்பது மறுக்கவொண்ணாதது. வீட்டிற்கும் பள்ளிக்கூடத்திற்குமிடையே மொழியைப் பொறுத்தவரை இடைவெளியில்லாதிருப்பதால் வீட்டிலே நிலவும் மூலம் கல்வி பயில்வதிலும் செல்லுபடியாகின்றது.

மொழி சமூகத்தைத் தழுவிவிருக்கிறதென்றும், சமூகம் கட்டியெழுப்பப்படுவதற்கான தொடர்புகள் மொழி மூலமே வெளிப்படுகின்றன எனவும் E. L. பிலோஸ் என்னும் அறிஞர் கூறியிருப்பது சண்டு நோக்கற்பாலது. இதனை அவர் மேலும் விளக்குகையில் மனித சமுதாயம் மொழியின் உயிர்வாழ முடியாதென அழுத்தம் திருத்தமாகக் கூறுகின்றார். ஒரு மொழியைக் கற்பதென்பது ஒரு புதிய சமூகத்தின் அங்கம் வகிப்பதாக என அவர் மேலும் கூறுகின்றார். சமூகத்திற்கும், தொடர்பு கொள்ளுதலுக்கும் ஆங்கிலத்தில் கையாளப்படும் சொற்கள் ஒரே அடியிலிருந்து பிறந்தவை என்பது இரத்தினச் சஞ்சகமாய் இவ்வண்மையை உணர்த்துகின்றது. என அவர் கட்டிக்காட்டுகின்றார்.

தனது அன்றாட வாழ்க்கையில் ஒரு பகுதியாய் மொழிகள் விளங்குமாயின் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மொழிகளில் ஒரு பிள்ளை தேர்ச்சியடைவது சாத்தியமாகும், ஆனால், பள்ளிக்கூட மூலமே மட்டுமே ஒரு மொழியினைக் கற்பதென்றால் மாணவன் முதிர்ச்சியடைந்தவனும் இருத்தல் வேண்டும். ஒரு மாணவனின் அறிவுத்துறை வாழ்க்கை அவனது சொந்த மொழியின் அடித்தளத்திலேயே முதலில் அமைக்கப்படல் வேண்டும். அதன்பின்புதான் வேற்று மொழியினைக் கற்கப்படி அவன் பணிக்கலாம்.

ஒரே சமயத்தில் இரு மொழிகளில் ஒரு பிள்ளை சமதேர்ச்சி அடைய முடியாதென பேராசிரியர் லோரி என்பவர் வற்புறுத்துகின்றார். அவ்வாறு செய்ய முற்பட்டால் பிள்ளையின் அறிவுத்துறை வளர்ச்சியும் ஆன்மீக வளர்ச்சியும் இரண்டு மட்டங்களாக பெருகுவதற்குப் பதில் அனாவாசிரியாக்குள் நிற்பதும் என அவர் எச்சரிக்கின்றார். சுகாட் என்பவர் இதனை உலமையாக மிக அழகாக உணர்த்துகின்றார். இரண்டு மொழிகளைப் பேசுவானே இரண்டு நாள் பூட்டப்பட்ட ஒரு வில்லுக்கொப்பிட்டால், அந்த இரண்டு நாளைகளும் சற்று தளர்ந்திருக்கும் என அவர் கூறுகின்றார். ஒரு இனத்தின் தனித்துவத்திற்கு மொழி ஓர் அறிஞராக இருப்பதனால் சிறுபான்மையினரின் மொழி கல்வியின் மூலம் வளர்ச்சியடைய வாய்ப்புக்களை மறுப்பது அம்மொழியினத்தின் பண்பாட்டுச் சோதனை அழிப்பதற்கு ஒப்பாகும் என கலாநிதி பிரையன் ஹோம்ஸ் கூறுகின்றார். பண்பாட்டினைப் பேணி வளர்த்து புதுப்பிப்பதற்கு கல்வி ஒரு கருவி என பேராசிரியர் ஜெஸ்ரீஸ் மொழிந்தார். P. B. பிலோஸ் என்பவர் இக்கருத்துகளை எல்லாம் அழகாகத் தொகுத்துக் கூறுகின்றார். தாய் மொழியினைக் கையாள்வதற்கு பயிற்சியளிப்பது கல்வி முறையினது முதல் அடிப்படை யாகும். அதுவே மனிதப் பண்பாட்டின் மிகச் சிறந்த கருவியாகும், மொழி சிந்தனையின் வெளிப்பாடும் இன்றி, அது ஒருவன் சிந்தனையைப் பாதிக்கவல்லது என பிளெவுடன் அறிக்கை வற்புறுத்துவது விடயம்.

தமது பிள்ளைகளுக்கு நன்மை பயக்கக் கூடியது எது என்பதை பெற்றோர் நன்கறிவர் என்று சிலர் வாதிட்டலாம், ஆனால், இது உண்மையன்று. எத்தனையோவற்றை பெற்றோர் செய்ய முனைந்தால் அரசாங்கம் தலையிட்டு அவர்கள் மீது வழக்குத் தொடரும். ஆதலால், பெற்றோர் உரிமைகள் சார்புத்தன்மை உடையனவே. எத்தனையோ நிலைகளில் தமது பிள்ளைகளைப் பொறுத்தவரை செம்மையானவர்தான் செய்ய பெற்றோருக்கு அறிவு புகட்ட வேண்டியிருக்கிறது. சில விடயங்களிலே பிள்ளையினதும் நாட்டினதும் நலன் கருதி அரசாங்கம் பெற்றோர்களைக் கட்டாயப்படுத்த வேண்டியிருக்கிறது—இது தவிர்க்க முடியாததும் கூட. பிள்ளையின் மீது அந்நிய போதக மொழியைத் திணிப்பது அதனை அதன் பண்பாட்டு சமூகப் பின்னணியிலிருந்து பிரிக்கியெடுத்து அதற்கு வாழ்க்கையில் பெருந்த தடைகளைப் போடுவதாகும். அவ்வாறு செய்வது அடிப்படை மனித உரிமையைப் பங்கப்படுத்துவதாகும். இதனால் பிள்ளையின் வளர்ச்சி மட்டுமல்ல, நாட்டின் வளர்ச்சியும் பாதிக்கப்படுகின்றது என்பதை நாம் மறந்துகொள்ளுதல்.

பொருளாதார அபிவிருத்தியின் திறவுகோல்

கூட்டுறவு இயக்கத்துடன் நீண்ட நாட்களாக நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்ததனால் மக்களுக்கு அதிக நன்மை பயக்குவது கூட்டுறவு இயக்கமே என்பதை நான் அறிவேன் என யாழ்ப்பாண அரசாங்க அதிபர் திரு. J. M. சபாரத்தினம் யாழ்ப்பாண

ப. நோ. கூ. ச. சமாசத்தினால் கொண்டாடப்பட்ட சர்வதேசக் கூட்டுறவுத் தின விழாவில் பேசுகையில் குறிப்பிட்டார். இவ்விழா நல்லூர் ஆசிரிய பயிற்சிக் கல்லூரியில் நடைபெற்றது. மக்கள் பங்குபற்றும் குடியாட்சி அடிப்படையில் கூட்டுறவு அமைந்துள்ளதால் பொருளாதார சமூக அபிவிருத்திக்கு அது ஒரு திறவுகோலாக இருக்கிறது. கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் திறம்பட இயங்கினால்தான் பாவனையாளர்கள் தாம் விரும்பும் பொருள்களை நியாயமான விலைக்கு பெற முடியும். கமத் தொழில் அபிவிருத்தி கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் செயற்படுத்தப்பட்டு வருவதனால் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் சிறப்புற இயங்க வேண்டியது அவசியம் எனக் குறிப்பிட்ட அவர், இது போன்றவைபவங்களில் கூட்டுறவு மீது கொண்ட எமது நம்பிக்கையைப் புதுப்பித்தல் மிகவும் பொருத்தம் என்று கூறி தனது உரையை முடித்தார்.

தேசிய அபிவிருத்தியில் கூட்டுறவு இயக்கத்திற்குச் சிறப்பிடம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இலங்கையில் கூட்டுறவு இயக்கம் தொடங்கப்பட்டு 50 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகியும் அரசாங்கத்தின் ஏவற்பெண் போல் அது இருந்து வருவது துர்நிஷ்டமாகும் என தொடர்ந்து பேசுகையில் அவர் குறிப்பிட்டார். வெயிட்டிலோ கூட்டுறவு விசாரணைக்குழு அறிக்கையை அமுல் நடத்த ஆவன செய்யும்படி அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொண்ட திரு. இராஜதுரைசிங்கம், கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கு கொடுக்க வேண்டிய இடத்தை அரசாங்கம் கொடுக்கும் என கூட்டுறவாளர் எதிர்பார்ப்பதாகக் கூறினார். வேலையில்லாப் பிரச்சினை பற்றி அவர் குறிப்பிடுகையில் சங்கங்கள் அபிவிருத்தி வேலையில் ஈடுபட்டால் இப்பிரச்சினையைத் தீர்த்து விடலாம் என்றார்.

திரு. கு. நேசையா பேசுகையில் 21-ம் நூற்றாண்டின் மிகப் பெரிய கோட்பாடாக விளங்கப்போகும் கூட்டுறவு உண்மையான ஒரு மக்கள் இயக்கம் என்றார். மத்திய ஆட்சிப்பீடத்தில் 20 பேர் இருந்து ஆள்வது ஜனநாயகம் அல்ல மக்கள் பங்குபற்று வதே ஜனநாயகம் என காந்திஜி கண்டார். இதற்கு கூட்டுறவு அவசியம். காந்தி சர்வோதய சமுதாயத்தைக் களவு கண் (தொடர்ச்சி 8-ம் பக்கம்)

யாழ்ப்பாணத்தில் கூட்டுறவு ஆணையாளர்

புதிதாக நியமிக்கப்பட்ட கூட்டுறவு ஆக்க ஆணையாளர் திரு. ஜி. ஜி. ஓ. குணசேகரா அண்மையில் யாழ்ப்பாணத்திற்கு விஜயம் செய்திருந்தார்.

சர்வதேசக் கூட்டுறவுத் தின விழா போட்டி முடிவுகள்

இவ்விழாவையிட்டு நாம் நடாத்திய கவிதைப் போட்டியின் முடிவுகளை நான் காம் பக்கத்தில் வெளியிட்டுள்ளோம். கூட்டுறவு நாடகம் முதலிய போட்டிகளின் முடிவு அடுத்த இதழில் பிரசுரமாகும் —ஆர்—

யாழ்ப்பாண ப. நோ. கூ. ச. சமாசத் தலைவர் திரு. ஏ. ஜே. இராஜதுரைசிங்கம் பேசுகையில் இலட்சக்கணக்கான உறுப்பினர்களை அங்கத்தவர்களாகக் கொண்டு சர்வதேச இயக்கமாக விளங்கும் கூட்டுறவு இயக்கம் பல்வேறு தொழில்களையும் மேற்கொண்டு வருகின்றதென்றார். இந்தியா போன்ற நாடுகளில்

வடபகுதியின் கூட்டுறவு ஆர்வம் என்னெக்கவார்ந்துள்ளது

கூட்டுறவு ஆக்க ஆணையாளராகப் பதவி ஏற்றப்பின்பு முதன் முதலாக இவ்விழாவில் கலந்து கொள்கிறேன். கூட்டுறவு இயக்கத்தில் வடபகுதி மக்கள் காட்டும் ஆர்வம் என்னைக் கவர்ப்புள்ளது என கூட்டுறவு ஆக்க ஆணையாளர் திரு. ஆர். ஜி. ஜி. ஓ. குணசேகரா தீவிரப்பகுதி ப. நோ. கூ. ச. சமாசத்தின் வெள்ளிவிழாவில் பிரதம விருந்தினராகக் கலந்து கொண்டு பேசுகையில் குறிப்பிட்டார். மக்களிடையே உள்ள பொருளாதாரப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வுகாண ஒரே வழி கூட்டுறவு இயக்கத்தான் எனக்குறிப்பிட்ட ஆணையாளர்,

இவ்விவக்கத்தின் வெற்றி மக்களின் வெற்றி என்றார். மேலும் அவர் பேசுகையில் சங்கத்தைப்பற்றி வெளியில் குறைகளைப் பேசுதிரியாது, சங்கத்திலுள்ள குறைகளைத் தீர்க்க முயற்சிக்கு வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார்.

மேற்படி சமாசத் தலைவர் திரு. ப. கதிரவேலு தலைமையில் நடைபெற்ற இவ்விழாவில் ஆணையாளர் மேலும் பேசுகையில் இன்றைய அரசாங்கம் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் நம்பிக்கை வைத்திருக்கின்றது. எனவே கூட்டுறவு இயக்கத்தை நல்ல முறையில்

இயங்கச் செய்வது மக்கள் கடமை. நிர்வாகத்தில் ஏற்படும் சீர்கேடுகளைச் சரியாக் குவது மக்களாகிய உங்கள் பொறுப்பு. நிர்வாகம் திருப்தியாகச் செயல்படாதிருப்பின் திருப்தியான முறையில் இயங்கக்கூடிய புதிய உத்தியோகத்தர்களை மக்கள்தேரிவு செய்யவேண்டும். சமாசம் கூட்டுறவு மூலம் கைத்தொழில்களை ஆரம்பிக்கும்போது கவனமாக இருத்தல் வேண்டும். ஏனெனில் அதற்கு முதலிடப்படும்பணம் மக்களுடையது.

பணயின் கொடி பறக்கட்டும்!

பணம் பொருள் ஆராய்ச்சி நிலையம் ஒன்றினை நிறுவவது பற்றி அரசாங்கம் ஆராய்ந்து வருவது வரவேற்கத்தகுந்த உற்சாகமான செய்தியாகும். இந்நிலையத்திற்குப் பொருத்தமான இடமான வடபகுதியிலே இது நிறுவப்படும் என நாம் எதிர்பார்க்கிறோம். தேயிலை, தெங்குப்பொருள் ஆகியவற்றிற்கு ஆராய்ச்சி நிலையங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ள போதிலும் பணம் பொருள் ஆராய்ச்சி நிலையத்தினை நிறுவவதற்கு எந்தவித முயற்சியும் இதுவரை எடுக்காதமை பெரிய தவறாகும். வடக்கேயுள்ள வர்கள்கூட பணயைக் கற்பகதரு என்று தடை எதுவுமின்றி வாழ்ந்து வந்து வந்தார் களைத் தவிர அக்கற்பகதருவைப் பேணவோ அதன் பொருள்களைக் கொண்டு பல்வேறு பொருள்களைத் தயாரித்து பொருளாதாரத்தினை மேம்படுத்தவோ எந்தவித முயற்சியும் எடுக்கவில்லை. அதற்கு மாறாக கற்பக தருக்களை வீடுகளின் வளைகளாகவும், சலாகைகளாகவும் மாற்றி வருகின்றனர். காடு கரம்பைகளில் தேடுவாரற்று நிற்கும் சதுரக் கள்ளியையும், நாகதாளியையும் சிரமப்பட்டுக் கொண்டு வந்து வீட்டின் முன்பு நாட்டி கரிசனையுடன் நீர் இறைத்து வருபவர்கள் தமது வீட்டின் பின்வளவில் பனை நிற்பதை விரும்பாது தறித்து விடுகின்றனர். அனுமதிச் சீட்டு பெறுது பனைகளைத் தறிக்கக் கூடாது என்ற சட்டம் இருக்கின்ற போதிலும் இதைப் பலர் மீறி வருவதாகத் தெரிகிறது. இத்தகைய நிலையில் தென்னங்களுகளை நாட்டி வளர்த்து வருபவர்களை நாம் ஓரளவு இங்கு காணலாம். ஆனால், வடலியை நாட்டி நீர் ஊற்றி வளர்ப்பவர்களைக் காண முடியாது. கண்டால் வடலி வளர்த்துக் களுக்குடிக்கப் போகிறாயா என்று பகிடி பண்ணலாம். பனங்கொட்டை வடலியாகி, வடலி பனியாகி பயன் கொடுக்க அதிக காலமாகும் என்று சிலர் சொல்லலாம். அதற்காக நிற்கும் பனைகளை அழிக்க வேண்டியதில்லை. விரைவில் பலனை அனுபவிக்க வேண்டும் என்பதற்காக கற்பகதரு என்று வர்ணிப்பதையும் மறந்து பனைகளை பயிரிடாது விட்டால் பனங்கொட்டை, பனையோலை முதலியவைகளை நூதனசாலையில் பார்த்து விடப்படையும் வடபகுதி மக்கள் ஒரு காலத்தில் வாழலாம் என அஞ்சியிருந்த என் உள்ளத்திற்கு பணம் பொருள் ஆராய்ச்சி நிலையம் நிறுவப்படும் என்ற செய்தி நங்கு குடிப்பது போன்ற இதத்தையளிக்கின்றது.

பணயிலிருந்து எத்தனையோ விதமான சிறந்த பொருள்களைத் தயாரிக்கலாம். பணம் பொருள்களில் செய்யப்படும் உணவுவகைகள் எத்தனையோ விதமான நோய்களைக் கண்டித்து, உடலுக்கு உறுதியளிக்க வல்லவை, எனவேதான் அவற்றை தமது உணவாக உண்டா எமது முன்னோர் பலசாலிகளாகவும் ஆரோக்கிய முள்ளவர்களாகவும் வாழ்ந்தார்கள் என்ற உண்மைகளைப் பலர் அறிவர். அவைகளை இங்கே கூறி எல்லாந்தெரிந்தவர்களை என்னைக் காட்டிக் கொள்ள விழையவில்லை. கற்பகதரு என்று வர்ணிக்கப்படும் பனை வடபகுதியில் அதிகமாக வளர்ந்திருப்பது எமது பெரிய பாய்க்கியும். அவைகள் வடபகுதியின் கிடைப்பதற்கரிய செல்வம். ஆனால் அவற்றை இதுவரை தகுந்த முறையில் நாம் பயன்படுத்தவில்லை. ஒருகாலத்தில் பணம் பண்டங்களைச் சரப்

பிட்டு, பணம் பொருள்களைக் கொண்டு குடிசைக்கைத் தொழில் செய்தவர்களை வாழவைத்த பனைகள் முளைத்த வடபகுதியில் போலி நாகரீகம் முளைத்ததால் இன்றைய நிலைவந்தது என்று நான் கணிக்கிறேன். எனினும் சிலர் பணம் பொருள்களில் நவீன பொருள்களைத் தயாரிக்க பேரார்வம் உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். மிகச் சில கிராமங்களில் பணம் பொருள்களைத் தயாரிப்பது குடிசைக்கைத் தொழிலாக இன்றும் இருந்து வருகிறது. ஆனால் அழிந்து போகும் பனைகளின் தொகையோ அதிகம். இத்தகைய நிலையில் பணம் பொருள் ஆராய்ச்சி நிலையம் இங்கு அமைப்பது மகிழ்ச்சிக்கூறியது. அதேவேளையில் நாம் பனைகளை அழிப்பதைக் குறைத்து உவற்றை அதிகமாகப் பயிரிடவேண்டும் என்று கூறும்போது நான் பார்த்த பல மரம் நாட்டு விழாக்கள் ரூபாகம் வருகின்றன. கடந்த வருடம் மரம் நாட்டு விழாவில் மரத்தை நாட்டிய அதே குழியில் அடுத்த வருடம் மரம் நாட்டு விழாவில் இன்றொரு மரத்தைநாட்டும் 'பாரம்பரிய மரடி' எனது மனத்தில் பசுமையாகத் தெரிகிறது. நாட்டும் மரங்கள் பசுமையாக வரும் பான்மையில் அத்தகைய விழாக்களை வைத்தோ வேறு எந்த முறையிலோ மக்களிடம் பனைகளைப் பேணி வளர்க்கும் உணர்வை உருவாக்க வேண்டும். இந்த உணர்வினை நிறுவுவதும் பணம் பொருள் ஆராய்ச்சி நிலையம் வெற்றி கரமாக இயங்கும் விதத்தில் ஊட்டும் என நம்புகிறேன். இங்குள்ள கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இதுவரை பணம்பொருள் உற்பத்தியில் அதிக அக்கறை காட்டாதிருந்தமை வருத்தத்திற்குரியது. இன்றைய நிலையில் மேற்படி நிலையத்தினை இங்குள்ள கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் பயன்படுத்தி பணம் பொருள் உற்பத்தியில் ஈடுபட்டுழைப்பது தலையாய பணியாகும். வடபகுதியின் செல்வமாகிய பனைகளைப் பேணவும் அச்செல்வத்தைக்கொண்டு செல்வத்தை ஈட்டவும் கூட்டுறவு முயற்சி பெரும் வெற்றியளிக்கும்.

பணங்களுக்காலம் ஆரம்பித்து விட்டது என்பதைக் குறிக்க, "பனை கொடி ஏறி விட்டது" என்று வடபகுதியில் பேச்சுவழக்கில் பலர் கூறுவதுண்டு. பணம் பொருள் ஆராய்ச்சி நிலையம் நிறுவப்பட்டால் பணயின் புகழ்க் கொடி பிறநாடுகளிலும் பறக்கும்!

அங்கத்தவரின் உழைப்பே காரணம்

அண்மையில் நடைபெற்ற வட்டுமேற்கு கூட்டுறவுப் பண்டசாலையின் இருபத்தாறு வது வருடாந்தப் பொதுக் கூட்டத்தில் வ. ஐ. மே. சபை உபதலைவர் திரு. R. C. S. குக் பேசுகையில் இப்பண்டசாலை திறம்பட இயங்குவதற்கு அங்கத்தவர்களின் உழைப்பே காரணம் என்றும் மேலும் இது வளர்ச்சியடைய தான் வாழ்த்துவதாகவும் குறிப்பிட்டார். தொடர்ந்து அவர் பேசுகையில் நிருவாகத்தினர் வியாபாரத்தினை விரிவுபடுத்தும்படியும், அங்கத்தவர்கள் தமக்குத் தேவையான பொருட்களை இப்பண்டசாலையிலேயே வாங்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டார். இப்பண்டசாலை ரூ. 1678/74 கத்திலாபமாகப் பெற்றுள்ளது.

அரிஸ்ரோட்டிலும் காந்தியக் கொள்கைகளும்

அரிஸ்ரோட்டிலின் கற்பனை யரசில் சட்டநெறி தலையூய்த்தி நிற்கும் என்று பார்த்தோம். அச்சட்ட நெறிக்குட்பட்டு பொது நலத்திற்காக, ஆளப்படுபவர்களின் விருப்பின்படி அரசு அமையவேண்டும் என்பதே அரிஸ்ரோட்டிலின் கருத்துக்களுடைய கருப்பொருளாகும். அரிஸ்ரோட்டிலின் கற்பனையரசில் தெய்வ நெறி பற்றியோ நாடு என்ற கருத்திற்கப்பாற்பட்ட இலக்கைப்பற்றியோ காண்பதற்கில்லை. ஆனால் காந்தியடிகளுடைய வாழ்வு அவ்வாறு அமைந்ததன்று. "நாட்கள் செல்லச் செல்ல இறைவன்பால் நான் கொண்ட நம்பிக்கை வளர்ச்சியுற்றது. இறைவனாகக் செய்து நிற்க எனக்குத் துடிப்பு ஏற்பட்டது. வாழ்வில் இறையணர்வு இல்லையேல் அது வெறுமையே என்ற கருத்து எனக்குப் பட்டது" எனக் காந்தியடிகள் கூறியுள்ளார். அன்றாடச் செயல்கள் அனைத்தையுமே இறைவன்தான் இயக்கி வைக்கிறான் என்ற நம்பிக்கையில் அடிகளாரது வாழ்வு செல்ல வாயிற்று. இம்முறையில் அரசியல் வாழ்வில் அறநெறிகள் இரு கூறுபாடுகளிலான பங்கினைக் கொண்டுள்ளன. (1) வரம்பிலா அதிகாரத்தைத் தனி மனிதன் தடைசெய்யப் பெறும் ஆற்றல்; (2) தன்னை யறிதல் என்ற உயிரின நோக்கத்திற்கு உறுதுணையாகத் தனி மனிதன் பெறும் ஆற்றல். இவை மனிதனின் அக வளர்ச்சிக்கும் புற வளர்ச்சிக்கும் அடிப்படையாக அமைந்துள்ளன. இக்கண்ணோட்டத்தில் அரசு, அரசியல், குடிசுக்கள் இவை அனைத்தும் சீரிய இலக்கை எட்டும் பெருமை காந்தியத்தில் மினிர்வதைப் பார்க்கிறோம்.

அரிஸ்ரோட்டிலும் காலத்திலிருந்தே மேலைநாட்டறிஞர்கள் அரசியல் வாழ்விலிருந்து ஆன்மீக வாழ்வைப் பிரித்தே கருத்துக்களைத் தெரிவித்துள்ளனர். அதுபோன்ற பிரிப்பு சமுதாயத்தில் பெரும் கேட்டினை யை விளைவிக்கும் என்பது காந்தியடிகளுடைய துணிந்த முடிவு. சட்டநெறிகளுக்குட்பட்ட சமுதாயம் அரசியலில் செழித்து நிற்கும் என்பதில் காந்தியடிகளுக்கு மறுப்பில்லை யெனினும் குடிமகன் சட்டத்திற்கு அடிபணியும் போது அச்சட்டநெறி தன்னுடைய உளச்சான்று மதிப்பீடு இவற்றிற்குட்பட்டதாயுள்ளதா என்பதைக் கவனிக்கவேண்டும். தண்டனைக்குப் பயந்து மட்டுமே குடிமகன் சட்டத்திற்குக் கீழ்ப்படியக்கூடாது சமுதாய நலங்களின் உறை விடமாகச் சட்டநெறிகள் விளங்குகின்றனவா என்பதைக் கண்காணப்பதும் குடிமகனின் பொப்புறு ஆகும். காந்தியடிகளுடைய உலக்கு அகிம்சையின் (இன்னஞ்செய்யாமையின்) அடித்தளத்தில் எழுப்பப்படும் அரசு அற்ற சமுதாயமாகும். மனித சமுதாயத்தின் இயல்பான குறைபாடுகளில் அதுபோன்ற சமுதாயத்தின் முழுமை எய்தப்படும் எனக் கூறுவதற்கில்லை. 1940 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி அரிஜன் இதழில் காந்தியடிகள் கூறுவதாகவது: "இன்னஞ்செய்யாமையை அடிப்படையாகக் கொண்டு செழிப்புற்று விளங்கிய நாகரிகத்திற்குச் சான்றாகப் பண்டைய இந்தியக் கிராமக் குடியரசு வாழ்வினைக் கூறலாம். எல்லா விதத்திலும் குறைகின்ற சமுதாயங்களாக அக்கிரமா

ஆட்கிகள் அமைந்திருக்கவில்லை என்பதை நான் அறிவேன். அனால் இன்னஞ்செய்யாமையை என்ற கருத்திற்கு மூலப்பொருள் அச்சமுதாயத்திலிருந்தது என்பதில் ஐயமில்லை." "எத்தனையோ எதிர்ப்புக்களைச் சமாளித்து இந்திய சமுதாயம் இன்னமும் இயங்குவதின் அடிப்படையே கிராம சமுதாயங்கள் நிறைந்திருந்ததால் தான். ஒவ்வொரு கிராமமும் தான் செலுத்த வேண்டிய தீர்வுகளைச் செலுத்திய பின்னர் யாதொரு விதமான குறுக்கீடுமின்றி இயங்கி வந்தது. வரிகளை வசூல் செய்யும் நேரத்திலன்றி மற்ற நேரங்களில் இந்திய அரசர்களோ அயல் நாட்டிலிருந்து

கும் வரையில் மக்களாட்சி என்பது கேலிக்கிடமான பொருளையே கொடுக்கும். தற்கால மக்களாட்சிகளில் நடைபெறும் தேர்தல்களும் அதன்பின் சிலருக்குக் கிடைக்கும் பதவிகளும் அச்சத்தையே அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளன. கட்சிகளின் செல்வாக்கும் ஆதரவும் இருந்தாலன்றி ஒரு குடிமகன் சட்டமன்றத் தேர்தல்களில் வெற்றிபெற முடியாது. பிளவுகளை எப்போதும் வலியுறுத்தும் கட்சிமுறை இருக்கும் வரை குடிமகன் தனியாக வெற்றி பெற முடியாது. அதிகார குவிப்பும் அதையொட்டி ஆளுவோர் பெறும் தனிச்சலுகைகளும் நிறைந்திருப்பதால் மக்கள் உண்மையான

கு. இராமணாப்பிரசாது எம். ஏ.

இங்கு வந்து ஆண்டவர்களோ கிராம ஆட்சியைத் தொடவில்லை. எனவே தனி மனிதனும் சமுதாயமும் ஒன்றே டொன்று முரணிய காலத்தில் அறிதியை எதிர்த்து அதைத் தவிர்த்து முன்னேறிய பாங்கு காணப்பட்டது" காந்தியக் கருத்தில் சிறப்பான தெளிவான வாழ்வின் இலக்கு அமைந்திருப்பதைக் காண்கிறோம்.

அரிஸ்ரோட்டிலின் முதற்கருத்துக்குக் காந்தியடிகளின் விடையைப் பார்த்தோம். இனி இரண்டாவது, முன்றலு வது கருத்துக்களுக்குக் காந்தியடிகளைப் பார்ப்போம். இன்னஞ்செய்யாமையை, மக்களாட்சிமுறை இரண்டுமே மனித இனத்தின் அடிப்படையேயுள்ள முறையிலே பிறந்தவையே என்பது அடிகளாரின் கருத்து. உண்மையான மக்களாட்சியில் மிகுந்த வலிமையுடையோருக்கு எவ்வளவு வாய்ப்புக்கள் உள்ளனவோ அதேவாய்ப்புக்கள் வலிமையற்றோருக்கும் இருத்தல் வேண்டும். வன்முறை, அதிகாரம் பணச்செருக்கு, தனிப்பட்ட சலுகைகள், உட்பிரிவுகள், பல்வகைப்பட்ட வேறுபாடுகள் ஆகியவை மனித இருந்தால் அந்நாட்டில் உண்மையான மக்களாட்சிக்கோட்பாடுகள் தழைக்க முடியாது. அரசு வலிமையை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கும் வரையில், அதாவது அடக்குமுறையைப் பயன்படுத்தி மக்களை அடக்கிவிட முடியும் என்ற நிலையிலிருக்

கத்திரமோ, உரிமையோ இல்லாமல் உண்மையான அரசியல்திகாரத்தை பெற்றிராமல் வாழ்கிறார்கள். இம்முறை மாறி அதிகாரக் குவிப்பிற்குப் பதிலாக அதிகாரச் சிதைவும், அதிகாரப் பிரிவும் இருந்து அந்தப் பகுதிகளில் வாழ்வோர் அந்தந்தப்பகுதி அரசை நடத்தினால் உண்மையானவர்களுக்கும் எளியவர்களுக்கும் கூட சிறு தேர்தல்களில் ஏராளமான பொருத்த செலவின்றி அதிகாரத்தை யேற்று மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வாய்ப்புக்கள் கிடைக்கும். அதுபோன்ற அமைப்பில் வன்முறையோ அச்சுறுத்தலோ கட்சி செல்வாக்கோ தனிச்சலுகைகளோ வெற்றி பெற முடியாது. மனிதன்தன்னை முழுமையாக விடுதலைப்படுத்திக்கொள்ளத் துவங்கவேண்டும். அதுபோலப் பெரும் பாலோர் நடக்கத்தொடங்கினால் அரசு இற்றுப்பட்டுத் தேவையற்றுப்போகும். அரசின் தானே இயங்குந் சமுதாயம் தோன்றும். அச்சமுதாயத்தில் அற உணர்வுதான் அடிப்படையாக அமையும். அரசு இல்லாததால் அரசைப் பற்றியுள்ள வன்முறையும் இராது. அச்சமுதாயத்தில் உண்மையும், இன்னஞ்செய்யாமையும், அன்பும், அருளும் இணைந்து நின்று இம்மையும் முழுமையும் சிறப்பாக ஏற்றத்துடன் செழிக்க உதவும் வாழ்வுப்போக்கு அமையும். அதைத்தான் காந்தியடிகள் கனவு கண்டார்.

சேமிக்க வேண்டும்

கூட்டுறவுச் சங்க உறுப்பினர்கள் சேமிப்பை மேற்கொள்ள வேண்டும் என வ. ஐ. மே. சபை உபதலைவர் திரு. R. C. S. குக் இயற்றுவது. நோ. கூ. சங்க வறுடாந்தப்பொதுக் கூட்டத்தில் பேசுகையில் வலியுறுத்தினார். மேலும் அவர் உரையாற்றும் கையில் சங்கங்கள்திறம்பட அங்கத்தவர்கள் நடாத்த அயராது உழைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார். மேற்படி சங்கத்தலைவர் திரு. மு. சின்னத்தம்பி கூட்டத்திற்குத் தலைமைவகித்தார் 1970-71 ம் ஆண்டிற்கான கடன் எல்லை ஒரு இலட்சத்து ஐயாயிரமாக இருக்கவேண்டும் என திரு. மு. முருகேசு பிரேரிக்க திரு. ச. கதிர்காமு ஆமோதிக்க சபையால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.

அன்று மாலை இச்சங்கத்தின் முதலாவது நிருவாக சபைக் கூட்டம் திரு. ம. த. க. கதிர்காமத்தம்பியின் தலைமையில் நடைபெற்றது. திருவாளர்கள் சி. ஆறுமுகம், மு. சின்னத்தம்பி, சி. குலசேகரம், சி. கணபதிப்பிள்ளை, சி. வீரகத்தி, இ. இ. இராசையா, த. இராமசாமி, சி. வேலுப்பிள்ளை, வே. செல்வையா ஆகியோர் நிருவாகசபை உறுப்பினராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். திரு. மு. சின்னத்தம்பி தலைவராகவும், உபதலைவராக திரு. சி. ஆறுமுகமும் காரிய தரிசியாக திரு. கணபதிப்பிள்ளையும் தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

சர்வதேசக் கூட்டுறவுத் தினம்

1970

இவ்வாண்டு ஒகஸ்டர் மாதம்வரை சர்வதேசக் கூட்டுறவு இணைப்புத்தாபனம் 75 ஆண்டுகளாக தடைப்படாது கடமையாற்றியிருக்கலாம். இக்காலகட்டத்திலே இரு பெரு உலகப்போர்களை யும் ஒரு படுமோசமான பொருளாதாரச்சோர்வையும் உலகம் எதிர்நோக்கவேண்டியிருந்தது என்பதனை மனதிற்கொண்டால் 75 ஆண்டுகளாக தடைப்படாமல் இயங்கியதே பெரும் சாதனை என்றே கூறவேண்டும். சர்வதேசக் கூட்டுறவு இணைப்புத்தாபனத்தின் ஆங்கத்திவம் படிப்படியாக அதிகரித்திருக்கின்றது. உலகத்தின் பலபாகங்களிலும், பல கண்டங்களிலும் இருக்கக் கூடிய கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் சர்வதேசக் கூட்டுறவு இணைப்புத்தாபனத்தின் அலுவல்களிலே செயற்திறமுடைய பங்கினை வகித்து வருகின்றன.

இரண்டாம் உலகப்போர் முடிந்த பின்பு சர்வதேசக் கூட்டுறவுத் தாபனத்தின் நடவடிக்கைகள் அதிகரிக்கப்பட்டதுடன் பன்முகப்படுத்தப்பட்டன. 1954 ல் பாரிஸ் நகரிலே கூட்டப்பட்ட மகாநாடுகளிலேயுள்ள கூட்டுறவு இயக்கங்களுக்கு உதவுவது பற்றி ஆலோசிக்கப்பட்டுவந்தது. ஆனாலும், 1960 ஆண்டிலே லோசனிலே கூட்டப்பட்ட மகாநாடு வரலாற்று முக்கியத்துவம் பெற்றதென்றால் மிகையாகாது. ஏனெனில் அப்பொழுதிருந்துதான் வளர்ச்சியுற்று வரும் நாடுகளிலே கூட்டுறவு இயக்கத்தினை ஊக்குவிப்பதற்கு சர்வதேசக் கூட்டுறவுத் தாபனம் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டது. சுவீடனில் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் கணிசமான உதவியுடன் 1960 ம் ஆண்டிலே தென்கிழக்காசியாவின்

கென ஒரு பிரதேச அலுவலகமும், கல்வி நிலையமும் நிறுவப்பட்டது. அது இயங்கிவரும் இப்பத்தாண்டுகளில் தென்கிழக்காசிய கூட்டுறவு இயக்கங்களுக்கு குறிப்பிடத்தக்க தொண்டாற்றி வந்திருக்கிறது. தேசிய அடிப்படையிலும், பிரதேச அடிப்படையிலும் பல கருத்தரங்குகளும், மகாநாடுகளும் நடாத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றின் பயனாக அனுபவங்கள் விரிவான முறையில் பரிமாறப்பட்டிருக்கின்றன. கூட்டுறவு இயக்கத்தின் தேவைகளுக்குப் பொருத்தமான வகையிலே நூல்கள் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன. தொழில் நுட்ப உதவிகளும் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. திட

பட்ட திசையிலே சென்றிருக்கின்ற போதிலும் அதே குறிக்கோளைக் கொண்டவை. வத்தின் அமெரிக்காவிலே யுள்ள கூட்டுறவு இயக்கம் தனக்கென ஒரு பிரதேச நிறுவனத்தை நிறுவத் தீர்மானித்தபோது (அமெரிக்காவில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் நிறுவனம்) அதனை ஆதரித்து அதனுடன் ஒத்துழைப்பதென்ற நாம் தீர்மானித்தோம். அதே சமயம் அக்கண்டத்திலிருந்து சர்வதேசக் கூட்டுறவு இணைப்புத் தாபனத்தில் அங்கம் வகிக்கும் தாபனங்களின் தொகை அதிகரித்துள்ளது. இப்பாலிய மொழியிலே எமது சஞ்சிகையான (Review of International Cooperation) வெளியிடப்படுகின்றது.

அறிவதற்கும், தமது பிரச்சினைகளைப்பற்றி கலந்துரையாடுவதற்கும், எமது ஆபிரிக்க நண்பர்களுக்கு வாய்ப்பேற்பட்டிருக்கிறது.

வளர்ச்சியுற்றுவரும் நாடுகளிலே எமது தொண்டினைப் பற்றி நாம் பெரும்பாலும் எழுதியிருப்பதற்குக் காரணம் யாதெனில் கூட்டுறவுத் துறையிலே சர்வதேச நடவடிக்கைகளின் தேவையையும், உள்ளார்ந்த ஆற்றலையும் வற்புறுத்துவதற்கே. இனி எதிர்காலத்தை நோக்குவோம். இங்கு எமது நடவடிக்கைகள் எத்திசையிலே செல்லுமென பொதுவாகக் கட்டுவேன். உலகிலே செல்வம் கொழிக்கும் பகுதிகளிலேயுள்ள கூட்டுறவு இயக்கங்களைப் பாதிக்கும் பெரிய சமுதாயப் பொருளாதார மாற்றங்களுக்கேற்ப வளர்ச்சியுற்ற கூட்டுறவு இயக்கங்களுக்கு நாம் சேவையாற்ற வேண்டும் என்பது தெளிவாயிற்று. சர்வதேசக் கூட்டுறவு இணைப்புத்தாபனத்தின் ஆதரவிலே தனித்துமை வல்லுநர் பயிற்சி வசதிகளை ஆக்கிக் கொடுக்க வேண்டும். இதன் மூலம் உறுப்பினர்கள் தத்தமது அனுபவங்களைப் பரிமாறிக் கொள்வதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும். அமெரிக்காவிலே எமது அங்கத்துவ சங்கங்களின் உதவியுடன் நாம் நடாத்தவிருக்கும் கருத்தரங்கு கூட்டுறவு நிறுவனங்களில் கடமையாற்றும் நிருவாகிகளுக்கு தனித்துமை வல்லுநர் பயிற்சியை அளிப்பதற்கு வழிகோலும். அதே சமயம் புதிய சமுதாயப் பொருளாதார மாற்றங்கள் கூட்டுறவு இயக்கங்களில் ஏற்படுத்தும் தாக்கத்தை கூட்டுறவு அடிப்படைத்தத்துவத்தின் பின்னணியிலே தொடர்ந்து ஆராய்வோம்.

ஐக்கிய நாடுகள் சபையுடன் எமது தொடர்புகள் பெருகிக் கொண்டு வருகின்றன. அண்மையிலே பொருளாதார வளர்ச்சி பற்றி நிறைவேற்றப்பட்ட ஒரு தீர்மானத்தில் கூட்டுறவு இயக்கங்களின் முக்கியத்துவம் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டதுடன், சர்வதேசக் கூட்டுறவு இணைப்புத்தாபனத்தின் பெயரும் அதில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சர்வதேசக் கூட்டுறவு இணைப்புத்தாபனம் உட்பட ஓர் இணைப்புக்குழுவினை சர்வதேசத் தொழில் தாபனமும், உணவு விவசாய தாபனமும் நிறுவியுள்ளது. இப்பொழுது இக்குழு விவசாயக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை முன்னேற்றுவதில் ஈடுபடும்.

இறுதியாக வளர்ச்சியுற்றுவரும் நாடுகளிலேயுள்ள கூட்டுறவு இயக்கங்கள் பற்றி நாம் ஆழ்ந்த அக்கறைகொண்டுள்ளோம். எதிர்காலத்திலே பல ஆண்டுகளுக்கு வளர்ச்சியுற்றுவரும் நாடுகளுக்கு சர்வதேச அனுபவத்தினை வழங்குவதே எமது பணியின் பெரும்பகுதியாய் அமையும். வளர்ச்சியுற்று வரும் நாடுகளிலே சர்வதேசக் கூட்டுறவு இணைப்புத்தாபனம் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள் நடைமுறை விளைபயன்களைத் தந்திருக்கின்ற போதிலும் பிரமாண்டமான தேவைகளோடு ஒப்பிட்டு நோக்குகையில் அவ்வளவு குறிப்பிடத்தக்கவை அல்ல. எமது தாபனம் பெருமளவில் நிதியுதவி அளிக்கமுடியாது. தொழில் நுட்ப ஆலோசனைகளையே நாம் வழங்க வல்லவராய் இருக்கின்றோம். வளர்ச்சியுற்றுவரும் நாடுகளிலே நாம் மேற்கொண்டிருக்கும் நடவடிக்கைகளுக்கு ஆதாரமாய் இருப்பது எமது அபிவிருத்தி நிதியே. இந்நிதி போதுமானதாய் இல்லை. அங்கத்துவ சங்கங்களின் நன்கொடைகளே இந்நிதிக்கு அடிப்படையாகும். அத்தியாவசிய உதவி எமக்குக் கிடைத்தால் எத்தனையோ திட்டங்களை சர்வதேசக் கூட்டுறவு இணைப்புத்தாபனம் மேற்கொள்ளவும் வேறுபல் நிறுவனங்களின் ஒத்துழைப்பைப் பெறவும் முடியும். இரண்டாம் அபிவிருத்திப் பத்தாண்டுகளில் மிகவிரிவான ஒத்திசைவான செயற்திட்டங்களை மேற்கொள்வதற்கு சர்வதேசக் கூட்டுறவு இணைப்புத்

கலாநிதி S. K. சக்ஷேஸ்வரி

சர்வதேசக் கூட்டுறவு இணைப்புத்தாபன நெறியாளர்

டங்களின் சாத்தியக் கூறுகள் பற்றி ஆராய்ச்சிகள் நடாத்தப்பட்டதோடு கூட்டுறவு அடிப்படையிலே பொருளாதார நிறுவனங்களை நிறுவுவது பற்றி அந்தந்தச் சமயத்திலே அந்தந்த இடத்திலே ஆலோசனைகள் வழங்கப்பட்டன. சுருங்கக் கூறின் சர்வதேசக் கூட்டுறவு இணைப்புத் தாபனத்தின் பிரதேச அலுவலகமும், கல்வி நிலையமும் சுறுசுறுப்பாகவேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வருகின்றன. தென்கிழக்காசியாவிலே கடும் எதிர்ப்புகளை முறியடிப்பதற்குப் போராடிக் கொண்டிருக்கும் கூட்டுறவு இயக்கங்களுக்கு மேலும் ஆதரவளிப்பதற்கான நம்பிக்கையூட்டும் தாபனமாக பிரதேச அலுவலகம் திகழ்கின்றது.

லத்தின் அமெரிக்காவிலே எமது முயற்சிகள் சற்று வேறு

இதன் மூலம் லத்தின் அமெரிக்காவிலேயுள்ள கூட்டுறவாளர்கள் உலகெங்கும் நடைபெறும் கூட்டுறவு வளர்ச்சி பற்றி அறியக்கூடியதாக விருக்கிறது. கூட்டுறவு இணைப்பிற்கான லத்தின் அமெரிக்க தொழில் நுட்ப நிலையத்தினை சர்வதேசக் கூட்டுறவு இணைப்புத் தாபனமும் ஆதரிக்கின்றது. இந்நிலையம் கூட்டுறவு நிலையங்களின் பொருளாதார நிறுக்கு திறனை உயர்த்துவதற்கு உதவிவருகின்றது.

மோஷி என்னும் இடத்தில் ஒரு சிறு அலுவலகத்தினை நாம் நிறுவியிருக்கின்றோம். இவ்வலுவலகம் கினியா, தன்சனியா, உகண்டா, சம்பியா போன்ற நாடுகளுக்குச் சேவையாற்றி வருகின்றது. இதன் மூலம் அக்கம் பக்கத்திலேயுள்ள நாடுகளின் அனுபவங்களை

குடிதண்ணீர் பஞ்சம் தீர்க்க

எங்கு திரும்பினாலும் தண்ணீர் - தண்ணீர் - தண்ணீர்! ஆனால் குடிப்பதற்குத் துளி கூடப் பயனில்லாத தண்ணீர் - புளோரிடா மாநிலத்தின் தென் கரைக்கு அப்பால் புயல் வீசி கடல் பொங்கிய போது கிஸ் தீவுகள் மீது அலைகள் மோதின.

திடீரென்று குடிதண்ணீர் வசதி நின்று விட்டது. குடிதண்ணீர் இல்லாமல் 7000 மக்களுக்கு மேல் அவதிப்படும் நிலை ஏற்பட்டது. புளோரிடா நகரிலிருந்து கிவெஸ்ட் வரை 130 மைல் நீளமுள்ள குழாய் வழியாகத் தான் குடிதண்ணீர் போகிறது! தண்ணீர் குழாய் உடைபட்டதும் தீவுகளுக்கு இந்த ஓரே குடிதண்ணீர் வசதி துண்டிக்கப்பட்டுவிட்டது.

ஆனால் கிவெஸ்ட் தீவும் அஞ்சவே இல்லை. அதற்கு நிறைய தண்ணீர் இருந்தது. மாபெரும் நீர்த்தேக்கத்திலிருந்து வடிகட்டி எடுத்து வருகிறது. அட்லாண்டிக் பெருங்கடல்தான் இந்தநீர்த்தேக்கம் கிவெட்டிலுள்ள உப்புநீக்கும் இயந்திரம், கடல் நீரை சுத்தநீராக்கிறது. தண்ணீர் குழாய் வழியாக வரும் இயற்கையான சுத்தநீருடன் இந்த நீரும் வழங்கப்பட்டது. குழாய் உடைந்ததும், கிவெஸ்ட் உப்புநீக்கும் இயந்திரம் முழு உற்பத்தித் திறனையும் பயன்படுத்தி நிமிடத்துக்கு 1800 கலன் சுத்தநீர் உற்பத்தி செய்து வந்தது.

கிவெஸ்டின் குடிதண்ணீர் தேவை பெருகியதுடன் இரண்டாண்டுக்கு முன்னர் அது

கடலை நோக்கியது. கடல் நீரைச் சுத்தமாக்கிப் பெரும் அளவிலே நிலையான அடிப்படையில் சுத்தநீர் வழங்கிய முதல் அமெரிக்க நகரம் கிவெஸ்ட் தான். புதிய குழாய் போடுவதை அது விரும்பவில்லை. அதற்குப் பதிலாக உப்பு நீரைச் சுத்தநீராக மாற்றுவதையே அது விரும்பியது.

கைப்பு நீரிலிருந்து உப்பு நீக்கிக் குடிநீர் உற்பத்தி செய்வது உலகம் நெடுகிலும் அதிகரித்து வருகிறது.

ஏறத்தாழ 700 உப்பு நீக்கும் இயந்திரங்கள் நாள்தோ

உப்பு நீக்கும் யந்திரம்

றும் 25 கோடி கலன் தண்ணீர் உற்பத்தி செய்கின்றன. மக்கள் தொகையும் மிகவேகமாகப் பெருகிவரும் ஆண்டுகளில் இந்த இயந்திரங்களின் எண்ணிக்கையும் பெருகும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

உலகின் எல்லாவிடங்களிலுமே மனிதனின் தேவைகள் அதிகரித்து வருகின்றன. ஏற்கனவே பெரும்பகுதிகளில் பற்றாக்குறை நிலை இருந்து வந்தது. மக்கள் தொகைப் பெருக்கம் நிலைமையை இன்னும் மோசமாக்கியது. பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க இருக்கும் வழிகளில் முக்கியமானது உப்பு நீக்கி சுத்தநீர் உற்பத்தி செய்வதுதான்.

அமெரிக்காவிலும் கூட தண்ணீர் உபயோகம் நிமிடத்

துக்கு நிமிடம் பெருகிவருகிறது. சராசரி 25000 கலன் குடி வருகிறது. இந்நாட்டிலே நாள்தோன்றுக்கு 40,000 கோடி கலன் தண்ணீர் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இது 30 ஆண்டுகளுக்கு முன் இருந்த அளவைவிட மூன்று பங்கு அதிகமாகும். பலப்பல இடங்களில் தண்ணீர் தரம் குன்றி வருகிறது. அமெரிக்காவில் தூய்மைப்படுத்திய தண்ணீர் உபயோகிப்பதும் அதிகரித்து வருகிறது.

கடல் நீரையோ உவர் நீரையோ வடிகட்டி சுத்தம் செய்யப் பலமுறைகள் இருக்

இரண்டாவதாக, எமது துணைக் குழுக்களின் வேலைகள் சர்வதேசக் கூட்டுறவு இணைப்புத்தாபனத்தின் செயற்பாட்டிலே கூடுதலாகப் பிரதிபலிக்கப்படுவது இன்றியமையாதது. 1969 ம் ஆண்டிலே பால் என்னுமிடத்தில் நடைபெற்ற துணைக்குழுக்களின் மகாநாட்டிலே இக்கருத்தே ஏகமனதாக வெளியிடப்பட்டது. இக்குழுக்களே சர்வதேசக் கூட்டுறவு இணைப்புத் தாபனத்தின் பொருளாதார கரங்கள் எனலாம். தத்தமது தனித்துறைகளிலே முயற்சிகளைத் தொடங்குவதற்கு இவர்களுக்கு ஊக்கமளிக்கப்பட வேண்டும்.

வலிகாமம் மேற்கு
ப. நோ. கூ. சங்கங்களின் சமாசம்
சங்காலை

சீக்கனமான செலவில்:

- ★ உணவு
- ★ உடை
- ★ வீட்டின் தேவைகள்
- ★ விவசாயக் கருவிகள்

பிறவனைத்தும் வேண்டியபோது வாங்கலாம்.

"சென்றிக்" சீனியர் யூனியர் பம்புகள்.

"அல்கன்" " " "

"ஆல்ஸ்சிலி" " " "

"வில்லோ" பம்புகள் " " "

"சென்றிக்" எலக்ட்ரிக் மோட்டார் பம்புகள்

அனைத்துக்கும் உப உறுப்புக்கள் வாங்க விரும்புவோர் தொடர்பு கொள்ளவும் தொலைபேசி: 525 மானிப்பாய். சங்காலை. கூட்டுறவு நாட்டுயர்வு.

சர்வதேசக் கூட்டுறவுத் தினம் கவிதைப் போட்டி

சர்வதேசக் கூட்டுறவுத் தினத்தையொட்டி நாம் அகில இலங்கை ரீதியில் நடாத்திய கவிதைப் போட்டி முடிவுகளை இங்கே வெளியிடுகின்றோம். இப்போட்டியில் டரிசுபெற்ற கவிஞர்களுக்கும் ஆர்வமுடன் பங்குபற்றிய கவிஞர்களுக்கும் எமது வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிக்கிறோம்.

முதலாவது "கூட்டுறவோங்கிடச் செய்திடுவோம்"
க. மகாலிங்கசுவம் ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரி, கன்னகம்

இரண்டாவது "வாழ வழி வகுக்கவேண்டும்"
அரியால வே. ஐயாத்துரை 35, கலைமகள் வீதி, அரியால்.

மூன்றாவது "எங்களுக்கு இன்பமே என்றும் இனி"
அப்பச்சி மகாலிங்கம் நவாவி தெற்கு, மானிப்பாய்
"கூட்டுறவின் பெருமைகளைக் கூறிமுடியுபோ"
"செவியினி"
(செல்வி ஜெ. கந்தசாமி, புங்குடுதீவு)

மத்தியஸ்தர் கருத்து

கவிதை, கட்டுரை, கதைகள் ஆகிய சிறுபடி இலக்கியங்கள், இலக்கியத்தின் தனிவடிவங்களாகும். இவற்றுள் முன்னிடம் வகிக்கும் கவிதை பழமையின் பண்புடன் இணைந்து புதுமையின் ஒளியை இன்று காட்டுவதாக அமையவேண்டும்.

கவிதைக்குரிய உருவமானது அதன் உயிரோட்டமுள்ள அர்த்தத்துக்கிடையே கவிஞன் காட்டும் பொருள், முன்னையாப்பணிக்குள் அமைந்து வருவதாகும். இங்கு தெரிவுசெய்யப்பட்ட கவிதைகள் கவிதை வடிவத்துக்குள் அமைந்துள்ள தோடு எடுத்துக் கொண்ட பொருட்களை இலகுவாக வெளிப்படுத்துவதைக் காண்கின்றோம்.

இங்கு கொடுக்கப்பட்ட கவிதைகளை யாத்தவர்கள் பெரும்பாலானோர், கவிதைத்துறையில் புதிதாக நுழைந்துள்ளோராயினும் அவர் தம் வளர்ச்சியும் திறனும் கவிதைகளில் பளிச்சிட்டுள்ளன. சமூகநாடு கவிதைத்துறையில் தீவிரமாக வளர்ந்து வருவதுடன் எதிர்காலத்திலும் நம்பிக்கையான கவிஞர்கள் நம்மிடையே மிளிர்வார்கள் என்பதை இப்போட்டிக்கு வந்த கவிதைகள் விளக்கியுள்ளன.

கவிஞர்களின் ஆற்றல் வளர்ந்து, வாழக்கூடிய நல்ல கவிதைகள் நமக்குக் கிடைக்கப் பிரார்த்திப்போமாக.

வளர்ச்சிக்கு உறுதியளிக்கும் வழி

தென்மராட்சி ப. நோ. கூ. ச. சமாசத்தின் 25 வது வருடாந்தப் பொதுக் கூட்டத்தில் காரியாலயப் பரிசோதகர் திரு. T. முருகேசு பேசுகையில் சமாசத்தின் நடவடிக்கைகளில் அங்கத்தவர்களைக் கூடிய ஆர்வம் எடுக்கும் படி கேட்டுக்கொண்டார்.

கூட்டத்திற்குத் தலைமை வகித்த திரு. S. K. திரவிய நாயகம் சமாசத்தின் வரலாற்றினை எடுத்துக் கூறுகையில் கிளிநொச்சி, பூனகிரி, பச்சிளைப்பள்ளி முதலிய இடங்களில் சமாசங்கள் நிறுவப்பட முன்பு இச்சகாசம் விசாலமான தொழிற் பரப்பில் இயங்கியது என்றார்.

வ. ஐ. மே. சபைத்தலைவர் திரு. பொ. செல்வரத்தினம் பேசுகையில் பொதுக்

கூட்டங்களை ஒழுங்காக நடாத்தி உப விதிகளைக் கற்பதுடன் சமாசத்தினன் வளர்ச்சிக்கு என்ன செய்யலாம் என்பது பற்றி ஆராய வேண்டும் சமாசத்தினதும் அதனுடன் இணைக்கப்பட்ட சங்கங்களினதும் வளர்ச்சிக்கு இது உறுதியளிக்கும் என்றார்.

பின்வருவோர் உத்தியோகத்தர்களாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். திருவாளர்கள்

S. K. திரவியநாயகம் (தலைவர்) S. சிதம்பரம்பிள்ளை (உபதலைவர்) A. அருணாசலம், (காரியதரிசி) திருவாளர்கள் S. K. திரவியநாயகம், A. அருணாசலம், S. வல்லிபுரம், K. மயில்வாகனம், கந்தையா மயில்வாகனம் K. ஆறுமுகம், C. சிதம்பரம்பிள்ளை, M. வேலுப்பிள்ளை N. சிதம்பரநாதன் ஆகியோர் நிருவாகசபை உறுப்பினர்களாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

பொருளாதார அபி....

(1-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)
டார். அச்சமுதாயம் கூட்டுறவு மூலமே உருவாக முடியும் என திரு. நேசையா மேலும் பேசுகையில் கூறினார்.

வெயிட்லோ அறிக்கை குறித்து அவர் குறிப்பிடுகையில் கூட்டுறவிற்கு ஒரு தனி அமைச்சு இருக்க வேண்டும் என வலியுறுத்தினார். மாவட்ட பொருளாதார திட்டங்களை முறையாக எடுத்துக்கூறுவதற்கும் அவற்றை அமுல் செய்வதற்கும் ஐ. பிரதேச பாவனையாளர் சமாசம் நிறுவ வேண்டும் என்றும், ஒரு பெரிய சங்கத்தினை நகரிலும் அவற்றின் கிளைகளை அவசியமான வேறு இடங்களிலும் நிறுவ வேண்டும் என்றும் தொடர்ந்து பேசுகையில் அவர் ஆலோசனை கூறினார். எதிர்காலம் எமது கைகளிலேயே இருக்கிறது என்று அவர் வலியுறுத்துகையில் சலுகைகளையும் உதவிகளையும் நம்பி நாம் வாழக்கூடாது என்றார்.

கூட்டுறவு உதவி ஆக்க ஆணையாளர் திரு. V. கனக

சபை பேசுகையில் துர்நதிஷ்டமாக சில சங்கங்கள் ஒழுங்காக இயங்காது இருக்கின்றன. நிருவாக உறுப்பினருடைய ஒற்றுமையின்மையே இதற்குக் காரணம். எனவே இக்குறைபாட்டினை நீக்க இத்தினத்தில் எமது எண்ணப்போக்குகளை ஆராய்ந்து செம்மைபடுத்த வேண்டும் என்றார். பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு பல கிளைகளைக் கொண்ட பெரிய சங்க அமைப்பு முறை சிறந்ததென அவர் கருத்துரை கூறினார்.

மாவட்ட கல்வி அதிபர் திரு. V. சங்கரலிங்கம் பேசுகையில் சமூகப்பிறவியாகிய மனிதன் தனித்து வரமுடியாது. ஆகவே மனிதனைத் தின் முன்னேற்றத்திற்கு கூட்டுறவு அத்தியாவசியம் என்று குறிப்பிட்டார். மேலும் உரையாற்றுகையில் கூட்டுறவின் வெற்றிக்கு நேர்மை அவசியம் என வலியுறுத்திய அவர் பொருள்களை வாங்கி விற்பது மத்திரம் கூட்டுறவல்ல சமுதாய ஈடேற்றமே கூட்டுறவாகும் என்றார்.

ஆணையாளராகப் பதவி உயர்வு

யாழ்ப்பாணம் கூட்டுறவுக் கணக்குப் பரிசோதனை அலுவலகத்தில் பிரதம காரியாலய கூட்டுறவு கணக்குப் பரிசோதகராகக் கடமையாற்றிய திரு. க. குணரத்தினம் கூட்டுறவு உதவி ஆக்க ஆணையாளராகப் பதவி உயர்வு பெற்றுள்ளார். இவர் 15-7-70 தொடக்கம் மட்டக்களப்பில் தனது பணியினை மேற்கொள்வார்.

நிறுவும் மின்தறிகளுக்கும், பிற வற்றிற்கும் மின்சக்தியை மகாவலியைக் கொண்டு பெறும் வாய்ப்பினைப் பெறலாம் என்றார்.

சமூகம் நற்சமூகமாக விளங்க வேண்டுமானால் இனமையிலேயே மாணவருக்கு கூட்டுறவுக்கல்வியைப் புகட்ட வேண்டும். எனவே, பாடசாலைகளில் கூட்டுறவை ஒரு பாடமாக்க வேண்டும் என வலியுறுத்தினார்.

ஐ. நா. சங்கங்களை நாம் மறந்ததால் தான் இன்று நாம் கஷ்டநிலையில் இருக்கிறோம் என்று கட்டிக்காட்டிய அவர், அத்தியாவசிய பொருள்களை மாத்திரம் விற்பதோடு நின்றுவிடாது சங்கங்கள் பொருள்களை உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என வலியுறுத்தினார்.

காரியாலயப் பரிசோதகர் திரு. தி. முருகேசு பேசுகையில், ஒரு சங்கம் சிறப்புடன் விளங்குகின்றதென்றால் அச்சங்கத்தின் நிருவாகம் சிறப்பாக நடைபெறுகின்றதென்பதே அர்த்தம் என்றார். அங்கத்தவர்கள் கூட்டுறவுக் கொள்கைகளையும், சட்டங்களையும் படிக்கவேண்டுமென வலியுறுத்திய அவர், சங்கங்களிலுள்ள ஊழல்களை அங்கத்தவர்களே தீர்க்க வேண்டும். அரசாங்க உதவியை எதிர்பார்க்காது தமது சொந்த முயற்சியால் அங்கத்தவர்கள் கூட்டுறவின் மூலம் ஒளி பெறவேண்டும் என்று தொடர்ந்து பேசுகையில் கூறினார். செல்வி சுகிர்த மலரும் பேசினார்.

கூட்டுறவுத் தினவிழா

தென்மராட்சி மேற்கு ப. நோ. கூ. ச. சமாசம் சர்வதேசக் கூட்டுறவு தின விழாவினை 17-7-70 வெள்ளிக்கிழமை கொண்டாடவிருக்கிறது. மேற்படி சமாசத் தலைவர் திரு. நா. பொன்னம்பலத்தின் தலைமையில் பிற்பகல் 2-30 மணிக்கு இவ்விழா ஆரம்பமாகும். காரியாதிகாரி திரு.

இ. சிதம்பரப்பிள்ளை, காரியாலயப் பரிசோதகர் திரு. தி. முருகேசு, வ. ஐ. மே. சபை உபதலைவர் திரு. R. C. S. குக், திரு. கு. நேசையா, சாவகச்சேரி நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. வ. ந. நவரத்தினம் ஆகியோர் உரை நிகழ்த்துவார்கள். கைதடி மேற்கு ப. நோ. கூ. சங்கத்தின் வில்லுப்பாட்டும் இடம்பெறும்.

ஊழியர் சங்கத்தின் முதுகெலும்பு

சங்கத்தின் முதுகெலும்பாக தாம் இருக்கிறார்கள் என்பதை அங்கு சேவை செய்யும் ஊழியர்கள் உணர்வேண்டும். இவ்வாறு இளவாலைக் கோயிற் பற்று கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் கொண்டாடிய சர்வதேச கூட்டுறவுத் தினவிழாவில் பண்டத்தரிப்பு ப. நோ. கூ. ச. சமாசத்தலைவர் திரு. மு. வைரமுத்து பேசுகையில் குறிப்பிட்டார். முதலாளி தொழிலாளி என்ற பேதல்களுக்கு கூட்டுறவில் இடமேயில்லை. தனிப்பட்டவரின் சொந்த முதுவில் கூட்டுறவுச் சங்கம் இயங்கவில்லை. எனவே கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் பணிபுரியும் ஊழியர்கள் ஒருவரின் கீழ் தாம் ஊழியம் செய்வதுபோல் நடந்துகொள்ளக் கூடாது என தொடர்ந்து உரையாற்றுகையில் அவர் கூறினார். சுயநலமுள்ள சமுதாயத்திலே கூட்டுறவு வளர்ச்சியடைய மாட்டாது என வலியுறுத்திய அவர் மேலும் பேசியதாவது:

எந்த உதவியையும் அரசாங்கத்திடம்பெற நினைப்பது தவறு. இந்த நினைப்பிற்கு தேசாபிமானம் இல்லாமையே காரணம். எமக்குத் தேவை யானவைகளை எமது உழைப்பின்மூலமே பெறவேண்டும்.

சர்வதேச...

(7-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)
தாபனத்திற்கு சிறப்பான வாய்ப்புண்டு. நாம் இந்த வாய்ப்பினை நழுவிவிடாது உலகத்தின் மூலை முடுக்குகளிலெல்லாம் இயக்குதிறன் மிக்க கூட்டுறவு நிறுவனங்களை உருவாக்க முயல்வோமாயின் பல நூற்றாண்டுகளாக வறுமையாலும், வளர்ச்சியின்மையாலும் அல்லற்படும் மக்கள் தமது சொந்த முயற்சிகள் மூலம் விடுதலை பெற்று தலைநிமிர்ந்து நிற்கலாம்.

சர்வதேசக் கூட்டுறவுத் தாபனத்தின் அபிவிருத்தி நிதிக்கு தாராளமாக நன்கொடைகளை வழங்கி ஆர்வமிக்க இவ்வீரச் செயலில் ஒத்துழைக்குமாறு நான் உங்களை அழைக்கின்றேன்.

வடபகுதி ஐக்கிய மேற்பார்வைச் சபைக்காக யாழ்ப்பாணம் கூட்டுறவு அச்சகத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது.

முதற்பகிசு பெற்ற கவிதை

கூட்டுறவோங்கிடச் செய்திடுவோம்!

க. மகாலிங்கசுவம்

எல்லோரும் ஒன்றாய் இணைந்திடவும் நலம் எங்கும் விளைந்து பலம் பெறவும் வல்லதாம் கூட்டுறவாகுமி யக்கமே வாழ வழிவகுத் தேயுயர்வோம்!

கூட்டுறவாலெங்கள் நாட்டை உயர்க்தியே கூனிய வாழ்வை நிமிர்த்திடவே வாட்டு மிடிமைகள் ஓட்டமே கண்டிட வண்மையும் தின்மையும் ஒங்கிடுமே!

உலகில் "எல்லோர்க்குமொ ஒருவனென்றும் ஒருவனுக் காகவெல் லோரும்" என்றும் பலமுறு கொள்கைப் பயிரை வளர்த்துநாம் பஞ்சம், பகை, லஞ்சம் பாறவைப்போம்

வளமிலா மக்கள் இணைந்து வளர்ந்துநல் வாழ்வை வகுத்து மகிழ்ந்திடவே களமெனக் கண்டநற் கூட்டுறவால்முதலாளிகள் கட்டை. அறுத்தெறிவோம்!

எந்த இனமும் அழிந்தொழி யாதுநல் ஏற்றமே கண்டிங் கினிமையுற் சந்ததம் நல்வழி கண்டிட வேயிங்கு தக்கது கூட்டுறவாயிங்கம்!

நாளும் உடலம் நலிவுற வேபயன் நண்ணு வகையிற் கடிதுழைத்து வாழும் வழியற்றோர் வண்மையே கண்டிட வல்லவர் கண்ட இயக்கமதி!

நாடு வளர்ந்திடக் கேடு தளர்ந்திட நல்லன வோங்கிப் பலம்பெறவே கூடும் சமூகம் குணம்பெற வேதினம் கூட்டுறவோங்கிடச் செய்திடுவோம்

உற்பத்தி ஒங்கிட விற்பனை மேலுற ஊக்க முறக்கடன் பெற்றிடவே விற்பனர் கண்ட இயக்க மிதாமென்றே மேன்மையுற் றேங்கி விரைந்தெழுவோம்!

நம்பிக்கை நண்ணவும் நாட்டினில் நல்லவர் நம்மை மதித்து நலன் தரவும் வம்மின்! வம்மினென்று வாழ்த்துரைத் தேவளம் வாழ வழிவகை செய்திடுவோம்!

தாரணியுற்றவர் சீரணி பெற்றிடத் தர்மச்சர் வோதயம் ஒங்கிடவே யாகவே கூட்டுறவைத்தினம் பேணிப் பெருவாழ்வு பெற்றிடுவோம்!